

काङ्क्षयाद्भुत्तुष्टत्वं शोषोऽदानामनिद्रता ॥२१॥

गर्भशुक्रजोनाशः स्यन्दनं गात्रसुप्तता ।

योगेनाग्निलिज्ज्वलां प्रीत्याद्याद्यापि कुण्डनम् ॥२२॥

मेदल्योद्यार्गिराक्षेपो मोक्षद्यायास्त एव च ।

पर्यविधानि तृपाणि परोनि कृपितोऽनिलः ॥२३॥

हेतुस्थानविशेषाश्च भवेद्रोगविशेषकम् ।

શ્રી રામ સમર્થ.

અસ સીંહસ્થ મહાત્મનું સુંદર અત્રે સરળ
ગુજરાતી બાષાંતર.

કરનાર.

વેદ પ્રબાકર કૃષ્ણ પંડે નાસિકકર.

અયુર્વેદિક, અત્રે ઔષ્ધોગિક, રસાયન શાસ્ત્ર.

પ્રસિદ્ધ કરનાર.

લેખમાણ્ય રામચંદ્ર કરમરકર.

ચેતાના.

નાસીક મુદ્રામે શ્રી સમર્થ બાપજાનામાં બાપુ.

સન: ૧૯૦૬

કિંમત ૬ આના.

स्वास्थ्यपाङ्क्त्यकुञ्जत्वं शोषोऽज्ञानामनिद्रता ॥२१॥

गर्भशुक्ररजोनाशः रूपन्दनं गात्रक्षुत्तता ।

शिरोनासाक्षिजत्रूणां ग्रीवायाश्चापि हुण्डनम् ॥२२॥

मेदस्तोदार्तिराक्षेपो मोक्षश्चायास एव च ।

एवंविधानि रूपाणि करोति कुपितोऽमिलः ॥२३॥

हेतुस्थानविशेषाच्च भवेद्रोगविशेषकृत् ।

सङ्कोचः सङ्कोचायुं संकोच, पर्वणाम् पर्वणुं पर्वोक्ता,
स्तम्भः ऋङ्गङ्गं ऋतुं स्तम्भ, अस्थनाम् अङ्गङ्गं अस्थियो,
पर्वणाम् अपि अने पर्वणि और पर्वोमें, मेदः मेद मेद-
वत् पीडा, लोमहर्षः इङ्गङ्गं शिला थवा रोमहर्ष, प्रलापः
प्रलाप प्रलाप, पाणि-पृष्ठ- हाथ, अरङ्ग हाथ, पीठ,
शिरोग्रहः च अने माथुं ऋङ्गङ्गं ऋतुं और शिरका नकडा
जाना. स्वास्थ्य- दङ्गङ्गं खंजता. पाङ्क्त्य- पाङ्गङ्ग-

પ્રસ્તાવના.

નિર્ગુણ, નિત્ય, નિરામય નિરાકાર સ્વરૂપ એવ
પૂર્ણ શ્રમ્ભદ્વારા ઉભવ યમેતિ સર્વ ચતન્યરૂપ આદિદેવિ
શ્રી વિદ્યાદેવી સરસ્વતી જેના પ્રભાવ વડે કરીને શોભા
પામેલી શ્રી ગોપાલકૃષ્ણની અસંખ્ય ભક્તી જેના લા-
ભનુ પરમસુખ વર્ણન કરવાને કોઈ સમર્થ નથી. એવી
ભગવતી પુણીદેવીના કૃપાપ્રસાદે કરીને અનંતસાન્નિધ્ય
અને પરમસુખનું સેવન કરનાર ભાગ્યશાલી નર કોઈ
વીરસોજ જેવામી આવશે. એનું કારણ કે ભવા
જીવમાન દેહ બુદ્ધીની અસત્ સંગતિમાં નિમગ્ન થ.
મેલા હોયછે. સંસારનાક્ષીકે આનંદ સાગરમાં કુચ-
કીએ! ખાયછે. અજ્ઞાનરૂપી અંધકારમાં ઠંકાઈ જવાથી
નાનાપ્રકારના પાપ, તાપ, દેન્ય, આઃ દારિદ્રાદિ દુઃખો
ભોગવેછે. તેથી સારાસાર વિચારના અભાવ થાયછે.
તેથી કરીને સર્વ શક્તિથી ભગવતીને એવા સંસાર
પીડિત બ્રાહ્મણ ક્ષત્રીય, વૈશ્ય-શૂદ્રાદિ જીવ સહીની
દયા આગતાં અકરમાત પોતાના એક અલ્પજ્ઞ અર્ભકના
લલ્યમદીરમાં ચકુરણદ્વારા પ્રેરણા કરી નદતરંગ પોતાના
જ્ઞાનરૂપ પ્રકાશવડે સુખ પાપ, તાપ, દેન્ય, અને દુઃખને

काष्ठ्यपाङ्गुल्यकुञ्जत्वं शोषोऽज्ञानामनिद्रता ॥२१॥

गर्भशुक्ररजोनाशः स्पन्दनं गात्रसुप्तता ।

शिरोनासाक्षिजत्रूणां ग्रीवायाश्चापि हुण्डनम् ॥२२॥

मेदस्तोदार्तिराक्षेपो मोहश्चायास एव च ।

एवंविधानि रूपाणि करोति कुपितोऽमिलः ॥२३॥

हेतुस्थानविशेषाच्च भवेद्रोगविशेषकृत् ।

सङ्कोचः सङ्कोचायुं सङ्कोच, पर्वणाम् पर्वणायुं पर्वण, स्तम्भः अङ्गुली अङ्गुलीं स्तम्भ, अस्थनाम् अङ्गुली अस्थिनाम्, पर्वणाम् अपि अने पर्वणि और पर्वणें, मेदः वेद मेद-

[२]

१४	त्रिपाटी आङ्गुली विधी वर्णन	१४-७०
१५	यात्रा गोदानना शुद्ध शुद्ध प्रथम	७०-७२
१६	गुरु अने गमाता पुनर्नतो विधी	७२-७३
१७	होमादी विधीन वर्णन ..	७७-८०
१८	गोदावरी प्रक्षिप्तु वर्णन	८०-८४
१९	तीर्थ यात्रादि पुनर्नतो मयातना सक्षिप्त वर्णन	८४-८६

સિંહસ્થ વર્ષનું મહાત્મ, સંસ્કૃત પરથી
ગુજરાતી તરબુમો.

શતરિં અને ગૌતમ સંવાદ.

પ્રકરણ ૧ લુ.

હજારો વરસ પેહલાં એક વખત શતરિં અને ગૌતમઋષી
પોતાના આશ્રમમાં બેસી એક બિજાસાથે દુનીયાની સારાસાર
બાબતોપર ચર્ચા કરતા હતા, ત્યારે શતરિં ઋષીએ ગોટી
નમનતાપથી ગૌતમને આગ્રહ કર્યો કે; હે તાતશ, મહોજન

પુરાતન અને ચમત્કારીક એવો એક ઇતીહાસ મારા સાંભળવામાં આવ્યો છે. તે આપની આજ્ઞા હોય તો કહી સંભળાવું.

જ્ઞાતમ:- ખુબીથી કહે. હું ધણા આનંદથી સાંભળીશ,

શતરૂઢિ:- પૂર્વે સૌવીર દેશમાં આમ્હણોનું મનોભાવથી પુજન કરવાવાળો. વિષ્ણુ ઉપાસક ઇંદ્રિયોને તાબેકરી છે એવો મહા વિખ્યાત ગોવિંદ નામનો આમ્હણુ રહેતો હતો, તેને ચાર પુત્રો હતા. તેમાંથી રામચંદ્ર નામનો મોટો પુત્ર રૂપવાન તેમજ ગુણવાન હતો. પણ બચપણથી નકારી સંગત લાગવાથી શ્રેષ્ઠ એવા સ્વધર્મને વિસરી જઈ, મદીરા દેવીનો પરમભક્ત થયો, અને આમ્હણોની નીંદા અને વંદેષ કરવા લાગ્યો. વિષયવાસના અને કુછંદમાં પ્રિતી વધી, અને પરદારાને આધીન થઈ રહ્યો. તેમજ તેના વડીલોએ જે દ્રવ્ય સંપાદન કર્યું હતું તે આવા પાપકર્મમાં ખોયું, તેથી તેણે ગામમાં ચોરી કરવી શરૂ કરી. તેથી ત્યાના રાજા એ ક્રોધમાં આવી તેને હદપાર કર્યો.

હદપાર થવાથી રામચંદ્ર પોતાના આપસાયે સૈલાદ્રી પર્વત ઉપર આવીને રહ્યો ત્યાંપણુ તેણે પોતાની તસ્કર વિદ્યાને છોડી નહીં તે હમેશા પ્રાણીની હીંસા અને ચોરી કરી દ્રવ્યાર્જનથી

પોતાનું ગુજરાન કરાવા લાગ્યો. એ પછિ કેટલેક દિવસે સિંહસ્થ પર્વણી આવી, તેથી ચારી દિશાથી મોટો યાત્રા ભેગી થવા લાગી અને શ્રી ત્રિપદેશ્વરના દર્શન અને સ્નાન, દાન, શ્રાદ્ધ વીગેરે ક્રિયા કરીને સૈંદ્યાદ્રી પર્વત પરથી ઉતરી પોત પોતાને ગામ-તરફ પાછા ફરતા એવા એને લુટી; હીંસા કરી રામચંદ્ર પોતાનું ગુજરાન ચલાવવા લાગ્યો.

એવામાં એક વખત અનાયાસે તે દુષ્ટ, ધાતકી રામચંદ્રનો અંત થયો. અને તેને લછ્મવા યમદૂતને બદલે શિવદૂત આવી ચડ્યા. અને પોતાના દિવ્ય વિમાનમાં બેસાડી શિવ-લોક તરફ લઈ ગયા. તેથી મે અન્નયન ધામને આ ઇતીહાસ કેહનારને પ્રશ્ન કર્યો કે-આવા ધોર પાપકર્મ કરનારને શીવ-લોકમાં જગા કેવી રીતે મળી તે કેહો? તેણે જવાબ આપ્યો કે “જેને શ્રી ગંગા ગોદાવરીના પુણ્યદાઇ સ્નાનનો મહત્ લાભ થયોછે, તેવા ભાવીકોના સ્પર્શ માત્ર કરીને તે પાવન થઈ ગયો. તે પછી ગંગાનું સ્નાન અને પાન કરનાર પોતે અસંખ્ય લાભને પ્રાપ્ત કરેછે, તેમાં નવાઇ નથી. અને તેના સર્વ પાતકોના નાશ થાયછે.”

આવી આ ધન્ય ધન્ય ગૌતમી ગોદાવરી છે. જેનું સ્નાનફલ, તેમજ સ્નાન કરનારા પણ ધન્યતાને પ્રાપ્તેછે. તેમજ આ ગોદાવરીનું પવિત્ર ચરીત્ર જે શ્રવણ કરશે તેને

રહેજમાં ગોદાસ્નાનનું ફલ પ્રાપ્ત થશે અને અતી ઉત્તમ ભાકને પામશે.

પ્રકરણ ૨ જી.

શતર્યી:—હે ગૌતમ સીંહરાશીમાં ગુરુ આવવાથી પ્રકારે ગંગાના સ્નાનનો મહિમા વધે છે તે મેં જાણ્યું પણ આ સીંહસ્થ પર્વણીમાં કયા કયા દાન કયે પ્રકારે અને વિધીએ દેવા અને તેનું ફળ શું અને જે આચરણથી અસંખ્ય લોકો સદગતીને પામેછે તે કેવા પ્રકારનું હોવું જોઈએ તે કપા કરી કહો.

ગૌતમ:—હે પુત્ર તે જે ગુપ્તવાત મને પુછી તેનો ખુલાસો હું કહું છું તેનું સાંભળ. જે તીથીએ સિંહરાશીના ગુરુ આવ તે દીવસે ધીવડે કુંભ ભરીને (ધડો) દસ ધડીની અંદર વેદ વિદ્યાસંપન્ન એવા બ્રાહ્મણની અર્ધ પાદ પુજા કરીને વસ્ત્ર, અલંકાર, ભૂષણ હીરણ્ય દક્ષિણા વીગેરે શક્તી અનુસાર આપી તે ધીથી ભરેલો ધડો બ્રાહ્મણને દાન કરવામાં અદ્વા

તો એકસો ગાયનું દાન કરવા જેટલું ફળ પ્રાપ્ત થાય છે. અને આ દાને કરીને તે પ્રાણી નિઃસંશય મુક્તીને મેળવે છે. તો હે બ્રહ્મણોત્તમ જિપર જળાવેલી વખતે ધૃત કુંભ દાનજ શ્રેષ્ઠ કહેલું છે. અને તેથી કરીને સર્વ પાતકી જીવો મુક્ત થઈ સર્વ દેવતાઓને પ્રીય થઈ પડે છે.

તેમજ આ સિહસ્થ વરસમાં જે કોઈ ગોદામહાત્મનું પુસ્તક સુવર્ણના સિહ સહીત સત્પાત્ર બ્રહ્મણને દક્ષણાસહ અર્પણ કરશે તો તે દાનનું ફલ કથન કરવા અતુર્ભુખ બ્રહ્મા પણ સમર્થ નથી, તો પણ હું કામા કહું છું કે તે ભાવીક જે જે પ્રકારની ઇચ્છા ધારણ કરશે તે સર્વ તેને પ્રાપ્ત થશે. એટલુંજ નહીં, પણ આખરે શ્રી વિષ્ણુના રૂપને પ્રાપ્ત કરશે.

શતર્યાં:—હે બ્રહ્મન, આપે કહેલા ધતકુંભ દાનવડે અને પુસ્તકના દાનવડે કયો પામર પ્રાણી ઉદ્ધારને પામ્યો છે, તેનો કોઈ ઇતિહાસ કથન કરશો તો મારી અને ખીજા ભાવીકાની ખાત્રી થશે.

ગૌતમ:—હે વત્સ, તારી શંકાનું નિવારણ કરવાહું એક પુરાતનમાં બનેલો દૃષ્ટાંત કહું છું તે તું ચિત્ત ધરને સાંભળ.

પૂર્વે અવંતી નામના નગરમાં શોભન નમાનો બ્રહ્મણ

રેહતો હતો. તે માત્ર આમ્હણુ કૂલમાં જન્મ પામ્યો, એટ-
લુજ પણ કાયમ મદીરાપાન કરતો; પરદારમાં આસક્ત
રેહતો; પ્રાણીહીન; દૂત; અને જુગારમાં એકો અદાતા;
ધન ધાન્ય હરણ કરનારો; કલહ કરનારો, લજ્જાહીન અભી-
માની, કોંધી, ચાંડાળ લોકોપાસેથી કદાનો લઈ હમેશ પોતાની
દારીને આપનારો એવો આ નરાધમ નીંદાને પાત્ર કાર્યો
આચરતો.

પછી એક વખતે તેની રખાતે તેને કહ્યું કે, આ જે ધરમાં
કુલ દ્રવ્ય નથી, તેથી ગમે તે પ્રકારે પૈસો લાવી દે. ચોરી
કરીને નહીં તો આખરે પોતાની લગ્નની સ્ત્રી ઉપરના દાગિના
વેચીને પણ પૈસો લાવી દે નહીં તો પૈસા વગર જો આજ મારે
શ્યા આવ્યોછે તો તને મારીને બહાર કાઢીશ એવું સાંભળી તે
નરાધમ પોતાને ધરે ગયો.

ત્યારે આપણા પતીની સ્વારી ઘેર આવેલી જોતાંજ તેની
પતિવ્રતા સાધ્વી સ્ત્રી મોટા આનંદથી ઉડીને ઉભી રહી. તે
વખતે તેણે કહ્યું—આજ ધરમાં દાણા નથી. માટે દાણા લાવવા
સાર તારા આંગ ઉપરના દાગિના મને દે. એવા ઘણીને
શબ્દ સાંભળીને તે સાધ્વી સ્ત્રી નમ્રતાપૂર્વક કેવા લાગી કે
દાગિના આજ નથી. કાલે પરમદાડે આપિશ એ શબ્દ
સાંભળીને તે નિરાશ થઈને થોડી વખત વિચાર કરવા બેઠો.

કે એથી રાખેલીને સુખ થશે નહીં, ત્યારે હવે સું કરવું ?
 એવા વિચારમાં હતો. અને તેનાં મનમાં દુષ્ટ વિચાર આવ્યો.
 અને તે શોભનનામના આમ્હણે પોતાની સાધ્વી સ્ત્રી સુતેલી
 હતી તે જોઈને તે દુરાત્મા એ તેનો તણવારથી વધ કર્યો અને
 તેના આંગ ઉપરના દાગિના લઇને પોતાની રાખેલીના ઘેર
 આવ્યો, અને તે દાગિના આપીને બેજણા ખુબી થયા.

એ પ્રકારે તે દુરાચારી આમ્હણ એક વખતે સીંહરાશીમા ગુફ
 આવવાથી વૈશ્યથી તે શૂદ્ર સૂધી બધા પાસેથી હાથી, ઘોડા
 શય્યા અને ઘતકુંભ એવા અનેક પ્રકારના દાનો મેળવીને
 ઘરે જતો હતો. તેવામાં અનાયાસે ઠેસ લાગવાથી એક
 (ઘૂતકુંભ) ધીથી ભરેલો ઘડો એક આમ્હણના ઘરમાં પડ્યો
 અને તેને ઇજા થવાથી આ પાપી આમ્હણનો મૃત્યુ થયો.
 ત્યારે યમદૂતો આવીને તેને લઇઆયા. તે સમયે એવો યમદાર
 બન્યો કે યમદૂતોનો શંખ ચક્ર, ગદા, પદ્મ, વનમાળાઓવડે
 વિભૂષીત નંદ અને સુનંદ જેવાં પ્રમુખ છે એવા ચતુર્ભુજ
 પીતાંબર ધારણ કરેલા કીરીટ કુંડલ ચુકત સૂચ સમાન
 દેહીધ્યમાન એવા વિષ્ણુ દૂતો સાથે એળાપ થયો અને તે-
 યોએ તે આમ્હણને યમદૂતો પાસેથી છોડાવી લીધો એટ-
 લામાં રેવત. અને ભવ, ભીમ, બાણ, ઉગ્ર, વૃષાકપી ભસ્મ અને
 રુદ્રાક્ષ ધારણ કરનારા ડમરુ અને ત્રીશૂલ હાતમાં લીધેલા
 ચતુર્બાહુ અને ચતુર્મુખ એવા શીવના દુત મીટેથી શીવનામનો

ઉચ્ચાર કરતા આવીચક્યા. અને વિષ્ણુ અને શીવદુત એ બન્નેનો ભેટોથયો. શીવદુતે એ કહ્યું કે શ્રી શંકરજી એ આ પરમ ભક્તને શીવલોકમાં લાવવા વાસ્તે આજ્ઞા કરે છે. તેથી તેને અમારે સ્વાધીન કરો. વિષ્ણુદુતે એ જવાબ આપ્યા કે આ ધણો પુણ્યવાન આમ્હણુ હોવાથી વિષ્ણુ લોકને જવો જોઈયે અને તેમાં તમારી પણ સમ્મતીની જરૂર છે. એ તેમનું કહેવું કબુલ રાખી શીવદુત પાછા ફર્યા. પણ સમસ્ત જનો વિચાર કરવા લાગ્યા કે અહો આ તે કેવું આશ્ચર્ય આ પ્રાણીએ એવા ક્યા મહત પુણ્યના પ્રભાવથી આવું સુખ મેળવ્યું. અને વિષ્ણુ રૂપને પામ્યો ?

ગૌતમઃ—આ પાપી દુરાત્મા ધીથી ભરેલા ધડા લઈ અવંતી નગરના માર્ગમાં ચાલતાં તેનો એક ધડો એક પવીત્ર આમ્હણુના ઘેરમાં પડ્યો. એટલાજ પુણ્યના પ્રભાવથી તેના બધા પાતકોનો નાશ થયો. અને તે વિષ્ણુરૂપને પામ્યો. એટલા માટે હે વત્સઃ—આ મૃત્યુ લોકમાં વાસ કરનારો સર્વ જનો એ આ સીંહસ્થ પર્વણીમાં શ્રી ગૌતમી ગંગાનું સ્નાન કરવું અને શ્રી ત્ર્યંબકેશ્વરનું પૂજન કરવું સુવર્ણની પ્રતિમારૂપી વાછડાવાળી ગાય કરી ધીના ભરેલા ધડા સહીત વસ્ત્રાલંકાર અને દક્ષણાથી આમ્હણુને સંતુષ્ટ કરવો. જે દાનનું પુણ્ય વર્ણન કરવા દેવતા પણ સમર્થ નથી.

તેમજ ને કેમ આ ગાયના ધીથી ભરેલા ધડના દાનડું
આખ્યાન વાંચશે. અને સાંભળશે, તેના પણ સર્વ પાતકકો
રોગાદી પીડા ભરમ થઇજશે. ધનની ઇચ્છાવાળાને ધન
મળશે. પુત્રની અપેક્ષા રાખનારને પુત્ર મળશે મોક્ષાર્થિને
મોક્ષ મળશે એવા ભાવીક પુણ્યના અધીકારી યશવાળા
અને લાંબા અયુષ્યવાળા થશે. અને આખરે વિષ્ણુરૂપને
પામશે.

આ મહાન પુણ્યદાતા ઇંદ્રીદાસ સીંહસ્થમહાત્મના
ખીજા પ્રકરણમાં પુરો થયો છે.

પ્રકરણ ૩ જી.

સ્કંદ અને શ્રી શંકરનો સંવાદ.

સ્કંદ:—હે તાતજી, મે અગાઉ એક વખત બ્રહ્મદેવને
મોઢથી એવી કથા શ્રવણ કરી હતી કે-જે વખતે સીંહરાશીમાં
ગુર આવે છે તે વખતે પૂર્વે ગૌતમમુનીએ મહાન તપ
કરીને શીવની આરાધનાથી શ્રી શંકરને પ્રસન્ન કર્યા, અને તે-

મની પાસેથી તેમની જગ્યામાં વાસ કરનારી ત્રેભોમ્ય પાવની ગંગા માગીલીધી અને તે જગતનો ઉધાર કરવા તેમના મક્તીબળે કરીને પ્રગટ થઈ છે તેને ભેટવા અને તેને કાઠે વાસ કરવા તેત્રીશકોટી દેવ, સુરવર અને બધા તીર્થો ત્યાં ભેગા થાય છે. અને એક વરસ ત્યાં રહીને ગંગાનું પૂજન; સ્નાન; પાન; દાન વીગેરે મોટા મક્તી ભાવથી અને પ્રેમથી કરીને આનંદમાં નિમગ્ન થઈને વરસની આખરે પોતપોતાને સ્થળે ચાલ્યા જાય છે એ પ્રમાણે વિધાતા એકલું.

તો હે જગત્રભો, એવો તે ગૌતમી ગંગાનો વિશેષ ફલદાઇ પ્રકાર શું છે? અને તે સધળાં દેવતાઓને પોતાનું સ્થાન છોડી આવવાનો અને દેવ સુરવરો આ સીંદ્રસ્થના વરસમાંજ દેવ-ભોક્ષ છોડીને આવવાનો હેતુ શો. અને એવી તે શ્રેષ્ઠ ગોદાવરી ક્યાં છે. સર્વ તીર્થોનો અને તેનો સંગમ ક્યાં થાય છે. અને આવે આનંદમય વખતે જે ઠેકાણે સર્વ દેવો વાસ કરે છે. તે અત્યંત શ્રેષ્ઠ કુશાવર્ત ક્યાં છે? એ સધળું આપની બાણીથી સાંભળવાની અને ધણી ઇચ્છા થઈ છે. તો તે મારી જીવ્હાસા પુરી કરો.

શીવ:—ત્ર્યંબકેશ્વરમાં કુશાવર્ત, કનખલ, ગંગાસાગર એ ત્રણ ઠેકાણે માત્ર દુર્લભ એવી ગંગા ગૌતમના સ્કંધમાંથી

ઉત્પન્ન થયે છે. બીજે સર્વ સ્થળે તે સુલભ છે. તેથી આ ગૌતમી ગંગા કહેવાય છે. તેમજ બે લાખ કૃતયુગનાં ગયા ત્યારે અતે સકલ માંધાતા હોષને કુર્માવતારમાં સીંહરાશીમાં ગુરુ આવ્યો. ત્યારે અમ્હાદ્રીશીખરમાંથી ગંગા ઉત્પન્ન થઈ પૂર્વ સાગરને મળી માટે જ ગૌતમી ગંગા વીશેષે કરીને સીંહસ્થના વરસમાં વધારે પુણ્યદાતા છે. સીંહસ્થ જોવો બિજો પુણ્યનો વખત જ નથી.

તો હે કાર્તિકેય, આ ગૌતમી ગંગા સદા સર્વદા પુણ્ય પાવનીતો છે. પણ સીંહસ્થમાં વીશેષ મહાત્મ મનાય છે. અતે આપણા સર્વ પીતરો આનંદથી એવી ઇચ્છા ધરાવે છે કે અમારા વંશમાંથી કોઈ પણ એકાદો આ સીંહસ્થ પર્વણીમાં શ્રી ગોદાને કાંઠે જઈ. સ્નાન, યથાવિધી શ્રાદ્ધ, પીંડદાન કરશે તો તેના પુણ્યવડે કરીને અમને સ્વર્ગમાં કાયમનો વાસ મળે. વળી આ મહાન પર્વણીમાં ઈંદ્ર પોતે પોતાની અપ્સરાને લઈને ગૌતમતીર્થ વીશે આવે છે. અતે જુથની ઉપરના શ્રી વિશ્વેશ્વરાદી બધા લીંગો અમ્હા, વિષ્ણુ, મહેશાદી બધા દેવતા કશ્યપાદી બધા રષાઓ ઇત્યાદી સર્વ તીર્થો સર્વ પાપોને ધોઈ નાખવાવાળી શ્રી ગૌતમી ગંગાના મૂળ ઉત્પત્તી સ્થાનમાં વાસ કરવા આવે છે માટે જ સીંહરાસિમાં ગુરુ એ સર્વ પાપરો ક્ષય કરનારો છે. તે વિશે હું એક પુરાતન કથા કહું તે સાંભળ.

પૂર્વે સર્વ તીર્થો અસંખ્ય જનો બડે ઘોવાયલા પાપથી દુષીત અને
 ધણા મલીન થવાથી અતિ ત્રાસને પામ્યા અને બધા એકલ
 મળી મને (શંકરને) શરણે આવ્યા અને બોલ્યા કે હે
 નાથ, અમે અસંખ્ય પાપી જનોના પાપો નાશ કરવાના સંસ-
 ઝમાં અતિશય મલીન થયા છીએ અને અમારા શરીર દાઝી
 ગયા છે. તેથી અમારામાં હવે મહા પાતક નાશન શક્તી પણ
 રહી નથી. તો હે પ્રભો, હવે અમારે ક્યાં જવું, અને શું
 કરવું ? તે કૃપા કરી કહેા.

આવા પ્રકારે સર્વ તીર્થોની વિનંતી સાંભળી શંકર બોલ્યા
 તમોને પાવન થવાનો હું એકજ ઉપાય કહું છું કે જે વખતે
 સીંદરાશીમાં ગુર આવે તે વખતે તમે બધા મળી ગોદાવરી તીર્થ
 ઉપર આવો, અને ત્યાં એક વર્ષ સુધી અમારી સંગતીમાં રહો
 એટલે તમે પાવન થઈ જશો. એમ કહીને તેઓને સાથે
 ભઈ શ્રી શંકર ગંગાકલ્પેત્રને વિશે પધાર્યા. અને ત્યાં એક
 વર્ષ સુધી રહીને સર્વ તીર્થોને પાવન થએલા બને અને બોલ્યા
 કે તમારે દરેક સિદ્ધસ્થનો વર્ષમાં એક વર્ષ રહીને
 તમારી જગોએ ચાલ્યા જવું. શંકરના એવા વચન
 સાંભળીને સર્વ તીર્થો પોતપોતાને ઠેકાણે ગયા, અને તેથીજ
 સિદ્ધસ્થ સર્વ કાળમાં પુણ્યકાળ કહેવાય છે.

હે ષડાનન, આ ગોદાવરીનું મહત્ત્વ કેટલું પુણ્યવાળું

છે તેવિધે હું એક તને ખરી બનેલી ચમત્કારીક વાત કહું
તે ધ્યાન દઇ સાંભળ. જેથી તારી ખાલી થશે.

પૂર્વે કૃતયુગમાં આ ધરતીપર ચંદ્રસેન નામનો રાજા
રાજ્ય કરતો હતો. પણ તે રાતદીન પોતાના ધર્મથી વીમુખ
રહી, મધપાનાદી પાપચરણો આચરવામાં મગ્ન રહેતો. આવા
દુષ્ટ કામોમાં તેની ધણી ખરી આયુષ્ય વિત્યાબાદ તે એક
દિવસે મૃત્યુપાશવડે મરણને પામ્યો. અને યમદૂતોએ
તેને ખૂબ જોસથી બાંધીને યમદરબારમાં હાજર કર્યો.
જેને જોઈ તરતજ, યમરાજાએ પોતાના ચિત્રગુપ્તને પુછ્યું કે
આ માણસે પુણ્ય અને પાપ કેટલું કેટલું કર્યુંછે તે તપાસીને
મને કહે. તેના જબાબમાં ચિત્રગુપ્તે કહ્યું કે આણે પુણ્ય
તો બીલકુલ કર્યું નથી, પણ જે કર્યુંછે તે બધું પાપ છે,
માટે તેવા અગણીત પાપને માટે શું શિક્ષા કરવી તે ફરમાવો.
એટલામાં ત્યાં હાથમાં ત્રીશૂળ લઇ બસ્મથી લુપીત થયેલા
જટાધારી, બળદપર સ્વારી કરેલા શીવસ્વરૂપી શીવદૂતો
આવીને તેને લઈ જવા લાગ્યા. આ જોઈ યમધર્મ બોલ્યા,
આ શીક્ષાને પાત્ર હોવા છતાં તમો તેને લઈ જાવો છો તે શું ?
શીવદૂતો એ જબાબ આપ્યો કે, પૂર્વે એક વખત સિદ્ધસ્થ
પર્વણી આવી હતી તે વખત ઉનાળાની રૂઝમાં ગરમીથી
ત્રાસી જઈને પોતાની રૂપવંતી રાણીઓ સહીત અબકેશ્વર

આખો હતો. અને ત્યાં તેણે સર્વ સ્ત્રીઓસહીત મનમાંની
જળકીડા કરી હતી. જે કારણને લીધે તેના સર્વ પાપ ધોવાઈ
જઈ તે પવિત્ર થયો. કારણ આ સિદ્ધચર્યા પુણ્યકાલમાં
જે કોઈ ભક્તીવડે અથવા રહેજમાં અજ્ઞાતાં સ્નાન, અને
પાન કરે તેના પાતકોનો લય થાય. અને દુઃખ, મોહ,
ભય, અંધનયી તે પ્રાણી મુક્ત થાય. એમ કહી તે
રાજાને વિમાનમાં બેસાડી શીવદૂતે શીવની સમીપ લઈ ગયા
અને ચમડુતો પોતપોતાને ઠેકાણે ચાલ્યા ગયા. ઇલાદી કથાભાગ
આત્મીય પ્રકરણમાં પુરો થયો.

પ્રકરણ ૪ થું.

શંકર:—હે ષડાત્મન, હવે જે કથાના શ્રવણ પઠાણુદે
નરસંશય સર્વ પાતકો નાશ પામે છે એવી આ ગોદાવરીના
કીનારાપર બનેલી દેવાગમનની સુંદર કથા તને કહું છું
તે સાંભળ.

પૂર્વે સર્વ દાનવોનો રાજા જે ત્રીપુરાસુર દેવ બહુ પ્રબળ

યર્ધનવાથી દેવબ્રાહ્મણાદીને ઘણો ત્રાસ આપવા લાગ્યો. જ્યારે અમ્હદેવ સહીત સર્વ દેવ દિગ્પાલ મળીને વિષ્ણુલોકમાં ગયા. વિષ્ણુની સ્તુતી કરીને ત્રીપુરાસુર દૈત્યના ત્રાસની હુકીકત જણાવી. જેથી મહાવિષ્ણુ સર્વને સાથે લઈ કૈલાસ પર્વત ઉપર પાર્વતીરમણ પાસે આવ્યા, અને બધા નમસ્કાર કરીને ફરતા ખેસી ગયા.

વિષ્ણુ:—આજ અત્રે અમારાં બધાના આવવાનું કારણ એવું છે કે ત્રીપુરાસુર નામના દૈત્યે આ સર્વ દેવોને મહા ધોર રણકુંદનમાં હેરાન કરી પરાજીત કર્યાં છે તો તેનો આપ કોઈ વખત કોઈ ઉપાય કરી સંહાર કરો ત્યારે ખરું. પણ ત્યાં સુધી અમા બધાને આ ભૂતલ પર તેનો ત્રાસ પોતે નહીં એવું નિવાસસ્થાન બતાવો.

શીવ:—તમારા બધાને એવું સુખકર નિવાસસ્થાન મહીંતલ પર એક ક્યંબકક્ષેલ છે. અને તેજ ઠંકાણેથી મુજ ગાદાની ઊત્પત્તિ થઈ છે. એવા નિવાસસ્થાનમાં મારી આગ્રાવડે તમે બધા જઈવશો. અને સિંહરથના વર્ષમાં જે ગંગાના સ્નાનવડે હજારો પાપ નાશ પામે છે તેવું સ્નાન પાન કરી બધા ત્યાં આનંદમાં રહો. જેથી તમને પડેલો ત્રાસ શાંત થશે અને સંતાપનું સમાધાન થશે.

અમ્હાદીક દેવો એ મહાદેવની એવી આજ્ઞાને આધીન થઈ પોતાના શરીર પીડાના નીવારણ માટે સર્વ દેવો ગોદાવરીને કાંઠે ત્ર્યંબક ક્ષેત્રપર આવીને રહ્યા, પછી કેટલોક વખત વિત્યાબાદ શ્રી શંકરે ત્રિપુરાસુર દેવનો સંહાર કરી ત્ર્યંબકેશ્વર અવીને દેવતા એને પોત પોતાને ઠેકાણે જવાનું કહ્યું.

દેવ:—હું મહારાજ હવે અમોને હમેશાં આ પુણ્ય પાવન તીર્થમાં રહેવાની ઇચ્છા થઈ છે તેથી અમને બધાને અત્રે જુદે જુદે સ્થળે રહેવાની આજ્ઞા કરો.

શીવ:—હું દેવતાઓ તમો સર્વ પ્રતિમારૂપે આ ત્રિંબક ક્ષેત્રમાં રહો. અને દેહરૂપે પોતપોતાને સ્થાને જઈ ત્યાં નિર્ભયનાથી વાસ કરો.

આવા પ્રકારની શંકરની આજ્ઞા સાંભળી પોતાની પ્રતિમા ત્યાં રાખી સ્વસ્થાને ગયા. અને મારી આજ્ઞાથી આ દેવે સીંહસ્થમાં દેહધારી થઈને શ્રી ત્રિંબક ક્ષેત્રની આવી રહેછો અને બિજેવખતે પ્રતિમારૂપે રહેછે તેથીજ સર્વ ક્ષેત્રમાં ત્રિંબકેશ્વર મોટું ક્ષેત્ર ગણાય છે.

હું પુત્ર શંકરાન તને એક ધણીજ જૂનો અને સફલ

માગ્ય નહી. માટે તારે પોતાને માટે કંઈ વર માગ
અમો. દેવા તૈયાર છીએ.

ગોતમ—હે રતિપતીલ્હન, એવીજ ને આપની
હિંમત છે તો મને એટલુંજ આપો કે “ મેં ને
આઠલાવખત સુધી સ્તોત્રરૂપે આપની અને માતા
બગવતીની સ્તુતા ગાઈ અને ને સ્તુતીવડે પ્રસન્ન થઈ
આપ બન્ને મારો હેતુ સફળ કરવા સિદ્ધ થયા, એવા
સ્તોત્રનું ને કોઈ ક્ષયણ પડણ કરે તેઓની સર્વ મન-
કામના આપે પૂર્ણ કરવી. અને આ આપની જટાને
શોભા દેનારી લોકપ્રાવની ગંગા ને આપને બહુ પ્રીય
મે તે ને અમ્હગિરી હિપર સરીતારૂપે પ્રગટ થઈ સર્વ
તીર્થોને પોતાનાં હિરણ્ય ધારણ કરી પૂર્વ સાગરને જઈ
મળવું, અને આવી એક ગોતમી ગંગામાં ને કોઈ
સ્નાન, પાન, દાન ઇત્યાદિ પુણ્યાચરણ કરે તેઓના
કામા, વાચા અને મનવડે બ્રહ્મહત્યાદિ થયેલાં પાપો
હે દયાસીધો આપના વરપ્રસાદે કરીને નાશ પામે એવા
આરી પ્રાર્થના છે. તેમજ હે ભક્તવત્સલ, ચંદ્ર
કે સુર્ય અંકુશમાં અથવા ત્રિશુલ સંકાંતમાં, આપત વીગેરે
પુણ્યક્રમને વીધે અન્ય તીર્થોના સ્નાન કરવાથી ને

એ પ્રકારે ગૌરીહરને સ્તુતી સાંભળી ધણો આનંદ થયો. અને બોલ્યા કે હું મુનીવર, અમે તારી નિ-
ષ્ઠામ ભક્તી અને અત્ર રૂપાચરણ જોઈને બન્ને
પુષિ થયાછાએ તો ત્રણે લોકમાં જે કંઈ અત્યંત
દુરલભ એવી માંગણી માગીએ, અમે બન્ને આપવા
તૈયારછીએ.

આ ગૌરીહરનું વરદાઈ વાક્ય શ્રવણ કરતાં વેંતળ
ગાતમ મુનીને પરમ આનંદ થયો, અને તે આનંદના
ભોજનમાં—

“અહોદૈવ મહોધર્મ અહોલોક પ્રપૂજનમ્ ॥
અહોલોકગતિશ્ચિત્રા વિશ્વકર્ત્રે નમોસ્તુતે ॥”

એવું વાક્ય ઉચ્ચારીને તે પિનાકપાણીને સાષ્ટાંગ
સંકલ્પ કર્યો, અમે હાત જોડીને માંગણી કરી કે હું
સ્તિપતીદહન આપની જટામાં વાસ કરતી એવી શ્રી
મંગામાતા ત્રણે લોકનો ઉદ્ધાર કરવા સારુ મને દેવા.

શંકર-૦-૨ ગાતમ, આ માંગણી તો જે ત્રણે લોક-
કર્તા જોઈને ઉદ્ધાર અર્થે કરી; પણ તે તારેમાટે કંઈ

માગ્ય નહી. માટે તારે પોતાને માટે કંઈ વર માગ
અમો દેવા તૈયાર છીએ.

ગૌતમ—હું રતિપતીલ્હન, ગેવીજ ને આપની
ધૃતિ છે તો મને એટલુંજ આપો કે “ મેં જે
આટલાવખત સુધી સ્તોત્રરૂપે આપની અને માતા
ભગવતીની સ્તુતા ગાઈ અને જે સ્તુતીવડે પ્રસન્ન થઈ
આપ બન્ને મારો હેતુ સફળ કરવા સિદ્ધ થયા, એવા
સ્તોત્રનું જે કોઈ શ્રવણ પડણ કરે તેઓની સર્વે મન-
કામના આપે પૂર્ણ કરવી. અને આ આપની જટાને
શોભા દેનારી લોકપ્રાવની ગંગા જે આપને બહુ પ્રીય
જે તે જે અમ્હગિરી હિપર સરીતારૂપે પ્રગટ થઈ સર્વ
તીર્થોને પોતાંતાં હિરણ્ય ધારણ કરી પૂર્વ સાંગરને જઈ
મગધનું. અને આવી શ્રેષ્ઠ ગૌતમી ગંગામાં જે કોઈ
સ્નાન, પાન, દાન ઇત્યાદી પુણ્યાચરણ કરે તેઓના
કામા, વાયા અને મનવડે અલ્પહત્યાદિ થયેલાં પાપો
હું દયાસીધા આપના વરપ્રસાદે કરીને નાશ પામે. એવા
મારી પ્રાર્થના છે. તેમજ હું ભક્તવત્સલ, ચંદ્ર
કે સુર્ય ચંદ્રણમાં અથવા ત્રિમુખ સંકાંતમાં, આયત વીગેરે
પુણ્યક્રમને વીધે અન્વ તીર્થોમાં સ્નાન કરવાથી જે જે

દસ પ્રાપ્ત થાય તે બધા દસ ગંગાના સ્મરણમાત્રે કરીને મનુષ્યને પ્રાપ્ત થાય. કૃતયુગમાં તપ કરવાનો, દ્વાપારયુગમાં યજ્ઞ દાન કરવાનો અને કલ્પયુગમાં માન દાન કરવાનો યુગધર્મ. તેમજ દેશધર્મ; અને દેશકાલાદીના સંયોગથી પેદાથનારા ધર્મ બધા આ ગંગામાં વાસ કરે. અને સ્મરણમાત્રે કરીને ઉપર કહી ગયેલા સર્વ ધર્મ અને પુણ્યમાવની પ્રાપ્તિ થાય. અને હે ભગવાન, તે ગંગા સમુદ્રતરફ જતાં જે જે સ્થાનવીધે જાય તે તે સ્થળે આપ પણ વાસ કરતારહો, એવી મારી મનોભાવથી પ્રાર્થનાછે.

તેજપ્રભાણે બળી આ ગંગાથી દસ જોજનની અંદર જે કોઈ મહા પાતકિ જનમે તેના મા આપ સહીત જોના ઉદ્ધાર થાય. અને તે હૃદમાં જે કોઈ મૃત્યુ પામે તેને મુક્તિ પ્રાપ્ત થાય. અને આ ગૌતમી ગંગા પોતે જ સ્વર્ગ, મૃત્યુ, અને પાતાળના સર્વ તીર્થોમાં શ્રેષ્ઠ ગણાય, એવી મારી પ્રાર્થનાછે.

શ્લોક ૨૦ — તથાસ્તુ તારા ઇચ્છીત હેતુ મુજબ બધું થઈ રહેશે. અને આ ગૌતમી ગંગાનું સર્વ તીર્થોમાં શ્રેષ્ઠ તીર્થ ગણાશે. અને આરે વેદ પાસ્ય આવે મોટું

માન આપશે. આ હું તને સત્ય કહું છું. એમ કહી
તરતજ પોતાની જટા ગોતમને સોંપી શ્રી ગિરીનરમણ
અંતરધાન થઈ ગયા. પછી ગોતમ તે જટા લઈ અસ્થ-
ગીરી-શીખરપર ગયા ત્યારે દેવતાઓએ ગોતમ ઉપર
પુષ્પવૃષ્ટી કરી. ઇંદ્રાદી સકલ દેવ અને રૂપીસહિત ત્યાં
સહુપ્રધાર્યા અને ગોતમ નામનો મોટથી જયધોષ કરી તે
ગોતમી ગંગાનું યથાવિધી પૂજન કર્યું.

માટે હું પ્રમુખ આ સર્વ પાપનો નાશકરનારી પુણ્યદાઈ
ગોદાવરીમાં સીંહસ્થ પર્વણીમાં જ કોઈ સ્નાન દાન
પુજનાદી કરશે તેના સર્વ પાતકો ભસ્મથઈ પાવન થઈ
જશે. અને સકલ મનોરથ પૂર્ણ થશે.

મકરણ પ મુ.

સ્કંદ — હે શંકર, શ્રી ગોતમરૂપીએ જેમાં ગંગાજી
હતા તે જટા લઈ પછી શું કર્યું તે કથા સંવીર ૧૨ સાંભળવા
ઈચ્છા છે. તે કૃપા કરી કહો.

શંકર૦—ગંગા મેળવ્યા પછી અમ્હગીની ઉપર રહેનારા દેવ, અંધર્ય, ઋષીઓ એ ગૌતમની પુજા કરી અને ગૌતમ તે જતાને અમ્હગીરીના શીખરપર રાખી મારે સ્મરણ કરી જતાની અંદરની ગંગાની પ્રાર્થના કરી કે—

“ ધ્યંચકસ્ય જટોમ્હતે ।
 સર્વ કામ પ્રદાયિની ॥
 ક્ષમસ્વ માતઃ શાંતાસિ ।
 સુખં ભજ દિતં કુરુ ॥ ૧ ॥ ”

એવા પ્રકારે ગૌતમની પ્રાર્થના સાંભળી ગંગાજી પ્રસન્ન થઇને બોલ્યા કે— હું સર્વ મારા ભક્તોમાં ઉત્તમ ગૌતમમુની હરે હું દીવ્યરૂપ ધારણ કરી દેવસદનમાં જઈ કે કમંડલુમાં જઈ કે રસાતળમાં જઈ તે મને કહે.

ગૌતમ૦—હું અંગે-સ્વર્ગ, મૃત્યુ પાતાળના સર્વ જગોના પાપકર્મો દર્શન અને સ્પર્શન માત્રે કરીને નાશ

પામે અને તેઓનો ઉધાર માય એવા હેતુથી મે તને
શંકરપાસેથી માગીલીધીછે તે તુ જાણેછે તો મારો ભોક્તાનો
ઉધાર કરવાનો હેતુ સફલ કરવા તું સમર્થ છે. હું
લાચાર તને વધારે શું કહું

આવા પ્રકારે ગૌતમના વચન સાંભળી તેની ઇચ્છાપ્રમાણે
પોતાના ત્રણ ભાગ કરી ચાર અંશને સ્વર્ગમાં મોકલ્યા.
માત્ર અંશે કરીને મૃત્યુલોકમાં રહી અને ચાર અંશ
રસાતળમાં મોકલ્યા

એવી રીતે પંચદશાકૃતી ગંગા જોણે લણે ભોક્ત સરખી
રીતે વ્યાપી દીધાછે. મૃત્યુલોકના માનવીને સ્વર્ગ અને
પાતાળે જવું દુર્લભ હોવાથી જેની શ્રી ત્રંબક ક્ષેત્રમાં
ઉત્પત્તી થઈ છે તેથી તેનું મહાત્મ સફળ થઈ વધારે છે.
અને પુર્વ સાગરને મળેલી હોવાથી સર્વ દેવતાઓ જેમાં
વાસ કરેછે એવી ગંગાની ગૌતમે સફલ ઋષીસહીત પ્રદક્ષીણા
કરી પછી શ્રી ત્રંબકેશનું પુજન કરી ગોદાવરીને બન્ને
કાંઠે સ્નાન કરવાનો સંકલ્પ કર્યો. અને હું ભગવાન
આ મારો હેતુ સફલ થયો એવી ભક્તીભાવથી
પ્રાર્થના કરી

શંકર - હે મોતમ તું ઋષીઓસહીત ગંગાની પ્રદક્ષીણા કરવા જતાં મારે સ્મરણ કરતાં વેંતજ હું ત્યા આવીશ અને ગંગાને બન્ને કાંઠે નાનાપ્રકારના તીર્થો બેઠાવશે. અને હું પોતે સર્વના હેતુ પુર્ણ કરવાને ત્યા વાસ કરીશ. અને ભાગીરથી, હરીદ્વાર, પ્રયાગ, ગંગાસાગર, સંગમતીર્થ, પવીત્ર નર્મદા, અમરકંટક પર્વતઉપરની યમુના, તેમજ ન્યાં ન્યાં ગંગા, યમુના અને સરસ્વતીઓ એના સંગમ તીર્થો છે ત્યા પયોણણી, તાપી, સંગમી છત્યાદી સ્થળો એ સ્નાન કરવાથી પુણ્યની પ્રાપ્તિ થઈ મુક્તિનું સામ્રાજ્ય મળે. તે સર્વ ફળ આ મોતમી ગંગામાં કોઈ પણ જગા એ સ્નાન કરવાથી સર્વ કાળે મારી આરાધા પ્રાપ્ત થશે, અને મુક્તિ પણ મળશે.

કેટલાક તીર્થો અમૂક વખત અને અમૂક પ્રસંગેજ માણસને પવીત્ર કરી શકે છે. પણ આ મોતમી ગંગા કાઈની વખતે કાઈની સ્થળ સ્નાન કરવાથી પ્રાણીમાત્રને પવીત્ર કરે છે. ભાગીરથીનું સાફ હજાર વરસ સુધી નીત તીર્થમયી સ્નાન કરવાથી જે પુણ્યની પ્રાપ્તિ થાય છે. તે સીંહરાણીમાં ગુરૂ આલ્યો હોય તો મોદાવરીનું એકવાર સ્નાન કરવાથી પ્રાપ્ત થાય છે. સીંહસ્થાને

સમયે શ્રી ગૌતમીના કીનારા ઉપર જોનો મૃત્યુ થશે તે
મારા પદને પામશે.

આ ગૌતમીના સ્નાનને ખાતર ખાસ કરીને ભાગીરથી,
નરમદા, સરસ્વતી વીગેરે નદીઓ તથા તીર્થો આવેછે.
ગૌતમી ગંગાને ત્યાં કરીને જે મુઠ પુરૂષો બીજા તીરથનું
સેવન કરવા જાયછે તે નર્કને પામેછે. આનેજ માહેશ્વરી,
અંગા, ગૌતમી, વેણુવી, આમ્હી, ગોદાવરી, નંદા સુનંદા,
વીગેરે નામો અમ્હતેજને લીધે પ્રાપ્ત થયાંછે. અને
તેથીજ સકલ તીર્થો અને નદીઓમાં શ્રેષ્ઠપણાને
પામીછે. જેના સ્મરણે પાપનો નાશ થાયછે અને
સર્વદા મને પ્રિયછે. એટલુંજ નહી પણ પંચભુતમાં
પણ ઉદ્ધક શ્રેષ્ઠ છે. તેમાં વળી તીર્થવાણું જલ સ્થીર,
પ્રવાહી હોઇને પવિત્ર હોયછે. નદિઓમાં ભાગીરથી
શ્રેષ્ઠ અને તેનાથી ગૌતમી શ્રેષ્ઠ. કારણ ગૌતમીનું
એ ધણિ મેહનતથી ગંગાને અને આણીછે. અને તેને
સકળ તીર્થવાણી અને પવિત્ર બનાવીછે.

હે પડાનન, આ પ્રમાણે ગૌતમી ગોદાવરીની પ્રાપ્તી
કરીને તેનો ઇતીહાસ તુને કહ્યો. જ્યાં ગૌતમી ગંગ

ઉત્પન્ન થઈ છે અને જ્યાં જમ્બહવીરી ઉપર કુશાવર્તે
નામનું તીર્થ છે તેના કરતાં વધારે મહત્ત્વ ધરાવનાર
તીર્થ આ દુનિયામાં બીજું નથી. કારણ ત્યાં સર્વ
તીર્થો નિવાસ કરે છે માટે હે પુત્ર, ગોદાવરી મોટું
પુણ્ય આપનારી પાપનાશિની અને મનુષ્યમાત્રના સર્વ હેતુ
પૂર્ણ કરવાવાળી છે. અને ગુરૂ સીંહરાશીમાં હોય છે
ત્યારે ઘણું કરીને મુક્તી આપનારી એવી ગંગાનું સ્વ-
રૂપ વર્ણન કર્યું. આથી વધારે શું સાંભળવાની ઇચ્છા છે ?

આવું રસિક અને પુણ્યદાઈ ભગવતી ગંગાનું
મહાત્મ ને કાઈ ભક્તીભાવથી સાંભળે છે અને બીજાને
સંભળાવે છે તે સકલ પાતકમાંથી મુક્ત થાય છે. આવી
આ સુંદર કથા વાળું સીંહસ્થ મહાત્મનું પાંચમું પ્રકરણ
સમાપ્ત થયું.

પ્રકરણ ૬ હું.

સ્કંદ કહે છે—હે તાતશ્વ, મૌતમે ને ગંગા
મૃત્યુમૌકમાં આણી તેનો પુણ્યદાયક મહિમા આપે કહ્યો;

પરતુ હે શંકરજી ક્ષત્રીઓ કેવા કારણથી ગંગાને લઈ
આવ્યા તે કથાનો બીજો ભાગ કહેવાનો બાકી રહી
ગયોછે તે સાંભળવાની મારી ઇચ્છા તૂપત થઈ નથી તો
તે કથા પૂર્ણ કરો.

શંકર—કહેછે હે પુત્ર, વૈવસ્વત મનુમાં અને
ઈક્ષ્વાકુ કુલમાં ઉત્પન્ન થયેલો કોઈ એક સગર નામનો
રાજા આ પૃથ્વીપર રાજ્ય ચલાવતો હતો. તે રાજા
અશ્વમેધ કરવા માટે દીક્ષા લઈને નીચમસર આવરણ
કરવાવાળા એવા રાજા તે પોતાના યુદ્ધકળામાં નીપુણ
એવા સાઠ હજાર પુત્રોની સાથે પોતાના અશ્વને પૃથ્વી-
પર મુસાફરી કરવામાટે મોકલ્યો. તે બધા પુત્રો
એક દિવસે અશ્વની રક્ષા કરના હતા તે વખત એક
રાક્ષસે આવી પોતાના જાડુબળથી તેમની નજર બંદ
કરી ઘોડાને ઉપાડીગયો.

હવે આ સગર રાજાના બળવાન પુત્રો ઘોડાને નહી
જોવાથી ધબરાઈગયા, અને આમ તેમ તપાસતાં તપા-
સતાં દેવલોકમાં પર્વતોમાં વનેવનમાં, અને નદીમાં
રોકાઈ કરીજોયો. પણ તેમને જ્યારે અશ્વ દ્રાઈ જગાયે
મળી શક્યો નહી. ત્યારે બધા મળી દેવલોકનેવંશ

ગયા અને અસ્વનો ધણી બારીકીથી શોધ કરવા લાગ્યા. પણ ત્યાંપણ કંઈ પતો લાગ્યો નહીં. તેથી પાછા મહીતલ ઉપર આવીને વળી, વન, ઉંપવન, પર્વત ઇત્યાદી ઠેકઠેકાણે તપાસ કર્યો પણ અંતે નિરાશ થયા. એટલામાં આકાશવાણી થઈ કે “હે સાગરપુત્રો, તમારો ઘોડો રસાતળમાં બાંધવામાં આવેલ છે બીજો કોઈ ઠેકાણે નથી.

આવી આકાશવાણી સાંભળીને તે સાગરપુત્રો રસાતળ જવાની ઇચ્છાથી આખી પૃથ્વી ખોદવા લાગ્યા અને રાત દિવસ મહેનતેકરીને બૂખને લીધે મારિ બક્ષણ કરીને કામ કરનારા આખરે રસાતળનેવીશે પોંદોડ્યા. ત્યારે પાતાળનું રક્ષણ કરનારા રક્ષકો આ બલવાન પુત્રોને જોઈ ભયભીત થઈ કપિલમહામુનીના આશ્રમે આવ્યા. કારણ કપિલમહામુની એ અગાડ દેવતાઓનું એક મોટું કામ કરવાથી અને તેમાં શ્રમ બહુ પડવાથી દેવતાઓપાસેથી એવો વર માંગી લીધો હતો કે જે કોઈ મને અહીં જાગ્રત કરશે તે તરતજ ભસ્મ થઈ જશે. આવો વર લઈને તે આ રસાતળમાં નિદ્રાને આધીન થયાહતા. આ વાતની ખબર ખડવાથી પેલા રક્ષકો ઘોડાને કપિલમહામુનીના માથાપાસે બાંધી દૂર

જઈ ઉભા રહ્યા થોડીવાર પછિ સાગર પુત્રો તે ઠેકાણે
આવ્યા અને પોતાનો ઘોડો બાંધેલો જોઈ બોલ્યા કે
આ જે માણસ અંધી સૂતોછે તેણેજ આ ઘોડો અ-
હીંનાવીને બાંધી રાખ્યોછે અને આજ માણસ યજ્ઞનો
નાશ કરનારો મહા પાપી કંઈ પણ ભય રાખ્યાવીના
નીકામાં ધોરતો પડ્યોછે.

તો હવે તેને મારીને આપણે આપણો ઘોડો લઈ
જઈએ. એમ એક બીજાની સાથે બોલવામાં શુ થાયલા
હતા તેવામાં એકજણે તે મુનીને લાય મારી. તેથી
કપિલમુની જાગી ઉઠ્યા અને ક્રોધવડે તેમની તરફ
જોતાંજ તે સર્વ સાગરપુત્રો બળીને ભસ્મ થઈ ગયા.

હવે પણ જે સગર રાજ્યએ યજ્ઞદીક્ષા લીધી હતી
તેને આ વાતની કાંઈ ખબર પડી નહીં અને તે
પોતાના પુત્ર અને ઘોડાની વાટ જોતો બેઠો હતો.
એટલામાં નારદમુનીએ આવીને પાતાળમાં બનેલી
બધી બીના સગર રાજ્યને કહિ સંભળાવી આ
સાંભળીને તે મહાશોકમાં ડુબીગયોલો રાજ્ય પોતેજ
મનમાં ખડખડવા લાગ્યો કે પોતાને અસંમજસ નાંમને
એક પુત્ર હતો જે ગામના બધા છોકરાંને મારતો એવી

સોડોની તકરાર આવવાથી તેને નગરની બહાર કાઢી મુક્યો હતો. હવે મારીપાસ એક પણ પુત્ર હાજર નથી અને મેં યજ્ઞદીક્ષા લીધેલી હોવાથી મારાથી પણ રસાતળમાં જઈ ઘોડો લાવીશકાય નહીં. અને ઘોડો આવ્યાવિના યજ્ઞ પુરો થાય નહીં અને મારી મુકતતા પણ થાય નહીં. એવી ચીંતામાં વ્યાકુળ થતાં તેને સાંભરી આવ્યું કે અને પ્રધાનમંડળે એ પણ સુચના આપી કે આપના અસંમજસનો પુત્ર અંશુમાન નામનો છે તેને લાવીને આ કામ કરો. એવું સાંભળીને અંશુમાનને ખોલાવી લાવી તેને આ કામ સોંપ્યું. આ આજ્ઞામાથે ચડાવી તે રસાતળમાં કપીલમહામુનીપાસે આવ્યો અને ઘણી નમ્રતાથી મુનીની પ્રાર્થના કરી. ત્યારે મુનીએ પ્રસન્ન થઈ તે ઘોડો અંશુમાનને આપ્યો. અને અંશુમાન ઘોડાને લઈને પોતાને નગર આવ્યો અને સગર રાજાનો યજ્ઞ નિર્વિઘ્ન પાર પડ્યો. અને પૂર્ણ સમાપ્તિ થઈ.

પછી આગળ ઉપર તે અંશુમાનનો પુત્ર દ્વિલીપ અને તેનો પુત્ર મહા પરાક્રમી ભગીરથ પોતાના વડીલોનો આવેા ખેદકારક ઇતીહાસ સાંભળી ઘણા દીલગર

થયો; અને ઘણી નમ્રતારી સમ્મતે આવી પુછયું કે
મારા પૂર્વજે દુષ્ણ અને દોષમુક્ત શરીરે થશે ?
ત્યારે સમ્મત એ જવાબ આપ્યો કે તું રસાતળમાં જઈ
કપિલમહામુનીને પૂછ. આટલું કહેતાં વેંતજ તે ત્યાંથી
નીકળ્યો અને રસાતળ જઈ કપિલમહામુનીને મળ્યો.
અને સાષ્ટાંગ નમસ્કાર કરીને મુનીને બધી વાત કહી
સંભળાવી.

આ સાંભળી કપિલમહામુનીએ કહ્યું કે હું ભગીરથ
તું શંકરની તપશ્રયા કરી શંકર પાસેથી તેમની જટા-
માં રહેલી ગંગાના ઉદ્ધ વડે તારા પૂર્વજેને સ્નાન
કરાવ એટલે તું અને તારા પૂર્વજે કૃતાર્થ થશે.

આ સાંભળી ભગીરથે કપિલમહામુનીને પુછ્યું કે
મારે તપનું આચરણ ક્યાં જઈને કેવીરિતે કરવું તે
કરમાવો. આટલી કથા સીંહસ્ય મહાત્મના છક્ષ પ્રક-
રણમાં સમાપ્ત થઈ.

પ્રકરણ ૭ મું.

કપીલ—હે ભગીરથ, તુ કૈલાસ પર્વતને વીશે
જઈ તથાશક્તી તપનું આચરણ કરી શિવની આરાધ-
ના કર. અને ભક્તીભાવથી તેની સ્તુતી કરી પ્રસન્ન
કર, એટલે તારા મનોરથ પુર્ણ થશે.

આ પ્રમાણે મહામુનીનું વચન સાંભળી નમસ્કાર
કરી કૈલાસપર્વત ઉપર જઈ તપશ્ચર્યા કરવા બેઠો. અને
સર્વ સીન્ધ્રીના દાતા શંકરની હાથ જોડીને સ્તુતી કરવા
લાગ્યો કે હે તરુણ શશીને ધારણ કરનાર પ્રભુ, અ
અજ્ઞાન આલકપર આંખ પ્રસન્ન થશે એમ નાના
પ્રકારે તપશ્ચર્યા, વાણી. મન અને કૃતીવડે કરીને શંકર
ની સ્તુતી કરનાર જે ભગીરથ તેના પર પ્રસન્ન થઈ
શ્રીશંકર તેની સન્મુખ આવી ઉભા.

અને ભગીરથને કહ્યું કે પુત્ર તારે જે જોઈએ તે
માગીએ. દેવતાઓને પણ જે અસાધ્ય હોય તે હું
તને આપવા તૈયાર છું. માટે નિર્ભય થઈને તારે જોઈએ

તે માગીએ આ સાંભળીને હર્ષ ધેલો થએલો ભગીરથ-
સાષ્ટાંગ નમસ્કાર કરી ગળ ગળો થઇને બોલ્યો:—હે
શંકર-આપની જટામાં રહેલી શ્રી ગંગા મારા પૂર્વ-
જ્ઞાને પાવન કરવા માટે આપો એટલે મને બધું પ્રાપ્ત
થયું એમ સમજીશ.

શંકર—હે સુવ્રતકરનારા પુત્ર, મેં તને ગંગા
આપી છે માટે જા તેની સ્તુતી કર.

આવું શંકરનું વાક્ય સાંભળીને ભક્તીભાવથી ભગીરથે
શંકરની સ્તુતીકરી પછી તે ગંગાપણુ તેને પ્રાપ્ત થઈ
તેને ધણા આનંદથી સાથે લઇને ભગીરથ રસાતળવીશે
આંબ્યા અને કપીલમહામુનીને નમસ્કાર કરીને બધી હકી-
કત કહી અને યોગ્ય પ્રકારે ગંગાની સ્થાપના કરી અને
પ્રદક્ષણા કરી હાથ જોડીને બોલ્યો કે-હે દેવી કપીલ-
મહામુનીના શાપવહે મારા પૂર્વજ્ઞે અધોગતીને પામ્યા છે
તે મને તારવાવાળા તમે સમર્થ છો.

એવું ભગીરથનું પ્રેમયુક્ત ભાષણ સાંભળીને શ્રી ગંગા-
માતા એ તથાસ્તુ કહ્યું અને પછી બધા ઉપર ઉપકાર

ભરમસમાન થયેલા સુગર પુત્રાનેવીશે રસાતળને પાણીથી
ભરીદધ પાવનકર્યા.

તે પછી મેરૂપર્વતનેવીશે આવીને રહેલી ગંગાને સ-
ગીરથે કહ્યું કે હે માતાજી હવે આપ કર્મભુમીનેવીશે
ઉત્પન્ન થાવ એવી મારી ઇચ્છા છે. આ વાક્ય સાં-
ભળતાં વેંતજ ગંગાજી મહા વેગથી હિમાલયથી
નિકળી ભારતવર્ષમાં પ્રગટ થઈ પૂર્વસમુદ્રને જઈ મળી

શંકરે. હે પડાનન, આવી આ દેવનદી ભા-
ગીરથી મારા જટામથી નિર્માણ થઈ હિમાલય શિખરપરથી
વિંધ્યાદ્રીપર્વતના દક્ષિણભાગમાં થઈને ગૌતમી ગંગા
પ્રવાહરમ નીકળી છે અને ઉત્તરેથી ભાગીરથીને મળી
જે પ્રમાણે ગોદાવરી વિંધ્યાદ્રી પર્વતના દક્ષિણભાગમાંથી
નીકળી લેજ પ્રમાણે ભીમરથી, તુંગભદ્રા તાપી, પંચગણી
નામની મહાનદી એ પાણી નીકળીછે. તેમજ ભાગી-
રથી, નર્મદા, યમુના, સરસ્વતી, વિશાકા વગેરે મોટી
નદીઓ વિંધ્યાદ્રીના ઉત્તરભાગમાં વહેછે આવી જે
પુણ્યદેવતા નદીઓ છે તેનું જેઓ સેવન કરશે-
જેઓ સર્વ પાપમાંથી મુક્ત થઈને ઉત્તમ લોકને

પામશે. આવું આ ભાગીરથીના વર્ણનવાળું રહસ્ય
સાતમાં પ્રકરણમાં સમાપ્ત થાયછે.

પ્રકરણ ૮ મું.

શંકર કહેછે હું સકંદ, અંહી સુધી ગૌતમી ગંગાને
ધતીહાસ તને કહ્યો. અને તે પણ ધ્યાનદધને સાં-
ભળ્યો એવો આ ભવસાગરમાંથી પાર ઉતારનારે!
ધતીહાસ જે કાષ્ટ વાંચશે અથવા શ્રવણ કરશે તે આ
નરજન્મ ધારણ કર્યાનું સાર્થક કરશે અને તેમના
સર્વ સંકટો નષ્ટ થશે અને સકલ કામના ક્ષણીભુત
થશે. આના સંબંધમાં તને એક અનેલી પુરાતના
કથા કહું છું.

જે વખતે પિતાની આશાથી દાશરથી શ્રીરામ
સીતાજી અને લક્ષ્મણ સહીત વનવાસે નિહાળી અને
દેશપર્યટણ કરતાં કરતાં પંચવટીમાં આવે

દિવસે લંકાધીશ રાવણ સીતાહરણ કરવાના હેતુથી
 ભીખારીનું સ્વરૂપ ધારણ કરીને ત્યાં આઠ્યો. અને રામા
 લક્ષ્મણ બન્ને પર્ણકુટીમાં નથી એમ જોઈને તે જગ-
 ન્માતા જનકનંદીને સ્કંદ ઉપર લખને લંકાગયો પછી
 બન્ને ભાઈયો પર્ણકુટીમાં આવીને જુએછે તો ત્યાં
 સીતાને દેખી નહી. આ જોઈ રામ અને સૌમિત્ર -
 ઘણા દિલગીર થઈને સીતાનો શોધ કરવા નિકળ્યા. તે
 પંપાસરેંવરપાસે આવી કશ્યપરૂપીને આશ્રમે પૌંચ્યા.
 પછી શ્રીરામે તેને રાજવીયોગથી તે સીતાહરણ સુધીની
 પોતાની કથા કહી સંભળાવી. આ સંભળીને કશ્યપ
 જોગીન્દ્રે જરા સ્થિર થઈ રામનું દુઃખ શાંત કરવાને
 પોતાના મનમાં વિચાર કર્યો, અને રામને કહ્યું.

કશ્યપ૦—હે રામ, હે મહાબાહુવાળા હું તમારા
 દુઃખનો નાશ કાંઈ એવો ઉપાય કહું છું કે જે વળતે
 સીંહરાશીમાં ચર આવે તે વળતે દુરલભ એવી ગં-
 ગાના પાણીનો ઘણો મહિમાછે. અને તેથી પણ કશા
 વર્તનો મહિમા વધારેછે. તો હે રામ, તમે આ
 યુગ્યસમયે ત્યાં જવું અને એક વરસ સુધી ત્યાં રહી
 રાજ શ્રી ત્ર્યંબકેશ્વરની તીર્થયાત્રા કરો; અને ગૌતમી

જલથી સ્નાન કરો. એટલે તેના પુણ્યપ્રભાવથી કરીને તમારા હાથથી રાવણનો વધ થશે અને સર્વ પ્રકારે વિજય થશે અને સીતાની પ્રાપ્તિ કરી અશ્વાધ્યા નગરીના રાજ્યાસનપર બીરાજમાન થશો. અને તમારા બધા દુઃખનો નાશ થશે.

તો હે સ્કંદ, આવી આ અત્યંત પુણ્યદાયક ગૌતમી ગંગાનું જે કોઈ આ સીંહસ્થમાં દર્શન અને સ્પર્શન કરશે અને તેના પુણ્યવાળા જલમાં સ્નાન કરીને દાન કરશે તેમના બધા પાપ ભરમ થઈ જશે અને પાવન થશે વીગેરે રામ અને કૃષ્ણપનો સંવાદ આઠમાં પ્રકરણમાં સમાપ્ત થયો.

પ્રકરણ ૬ મું.

સ્કંદ ૬૦ — હે પિતાજી, આપને મોઢેથી ગંગાતપની સવિસ્તર ઇતિહાસ કાઢવું ક્યો. હવે ચિત્રકૂટના તાંત્રી થાય અને તેમને મોક્ષ મળે એવો કાંઈ ઉપાય કથન કરો.

શંકર૦—અરે વત્સ, તુ આ શું પુછેછે. કારણ
આવિ પુણ્યવતી નદીનું સ્નાન માત્ર કરવાથીજ કાંઈ
સમાધાન માનવાનું નથી પણ બ્રાહ્મ અને તર્પણ વડે
કરીને બ્રહ્મભોજન સહિત પિતરોનિ તૃપ્તી કરવી પડેછે;
અને કુશાવર્તમાં ઉત્તમ વાહ્યાવાળી કપિલા ગાય અલં-
કાર ભૂષણોસહિત અને યોગ્ય દક્ષણાસહિત બ્રાહ્મણને
દાન કરવી પડેછે. જેના પુણ્યપ્રભાવ વડે પિતરોને
હમેશાંની મુક્તી મળેછે. અને તેમને હર્ષ થાયછે.
તેમજ હે પદ્મુગા આ સીંહસ્થ પર્વણીમાં જો લોકો
બ્રાહ્મણોને ઐદાન, ભુમીદાન, અન્નદાન વિગેરે આપશે
તેઓની સર્વ મનકામના હમેશા પરીપૂર્ણ થશે અને
એવાજ બીજ દાનો આ ગંગાનેતીરે જો કરશે તેઓના
પુણ્યનું ફક્ત વર્ણન કરી શકાય તેવું નથી. અને તારાથી
પણ તે સાંભળી શકવાનું નથી. એવી તેની અજબ
ફલપ્રાપ્તી છે.

આ ગંગાના અવતારને સમયે સકલ તીર્થો સાગરને
સાથે લઇને ઐદાવરીને આવી ભેટેછે. અને જ્યાંમુઘી
સીંદરાશીમાં ગુરુ હોયછે. સાંમુઘી ગંગાના આશ્રયમાં
વાસ કરેછે. એવી ગૌતમીનું જોગો સ્નાન કરશે

તેના કરોડો જનમનું પાપ નાશ પામેશે કારણ આ
 સિદ્ધસ્થ પર્વણીમાં ઈંદ્ર પોતાના બધા મુરખોસહિત
 ત્યાં રહેવા આવેછે તેમજ ૩૬ અને આદિત્યાદિ દેવ
 પોતાના મરદૂગણોસહિત આ ગોદાવરીનું સ્નાન અને
 પાન કરવા એક આખું વરસ ત્યાં વાસ કરેછે

સાઠ હજાર વરસ સુધી ભાગીરથીનું સ્નાન કરવાથી
 જે ફલ પ્રાપ્ત થવાનું તે ફલ આ સિદ્ધસ્થના વરસમાં
 ગૌતમી ગંગાનું એક સ્નાન કરવાથી મળેછે અને આ
 ગૌતમીના માત્ર નામનો ઉચ્ચાર કરવાથી સાધારણ હલકા
 પાપ ભંસ્ત થઈ જાયછે અને આ વખતે ગૌતમીના
 સ્નાનવડે અમહત્યાદી પાપનો પણ નાશ થાયછે અને
 જ્ઞાનની પ્રાપ્તી થાયછે. સર્વ તીર્થોના મહાન પાતકો
 પણ ગોદાવરી તીર્થમાં નાશ પામેછે પછી મનુષ્યનાં
 પાપો નાશ પામે તેમાં શંકા.

શંકર:—હે ષડાનન, ગૌતમીને મોટી શંકર થઈ
 કે હવે મારે ક્યાં જવું? અને શું કરવું? મારે
 હાથે મૃત્યુલોકના પાપનો નાશ કેમ થશે એવી તેને
 ચિંતા થઈ. ત્યારે ગૌતમે તેને કહ્યું કે સર્વ મનોરથ

પરીપૂર્ણ કરવાનું જો ને શંકર તેની આરાધના કર. આ સાંભળી તેણે શંકરની આરાધના કરી ત્યારે શંકરે તેને વરદાન આપ્યું કે સર્વ તીર્થોને પાવન કરવાને હું શક્તીવાન થઈશ અને તાર જળ જે કોઈ પીશે તેમની સર્વ ઇચ્છા પ્રાપ્ત થશે. માટે સીંહરાશીમાં ગુરુ આવે ત્યારે દરેક પ્રાણીમાત્રે પોતાની શ્રદ્ધા પ્રમાણે સ્નાન દાન વીગેરે કરવાં.

સીંહરાશીમાં ગુરુ આવે ત્યારે પ્રથમ સ્નાન, દાન વીગેરે કરવાને વખત:—દોઢ ઘડી અને સાત પળથી લઈને સાડીચાર ઘડી સુધીમાં સ્નાન દાન કરવાનો ઉત્તમ વખત છે. દાખલા તરીકે. રવિસંક્રમણમાં મકરસંક્રમણને સંક્રાંત લાગ્યા પછી વીસઘડી વળી સંક્રાંત લાગેકે તરફનો શરૂઆતનો વખત ધણો શુભ હોય છે. વળી જેમ મંગળના રાશીના અંતરનો પર્વકાલ ચાર ઘડી સાત પળ હોય છે. બુધનો ચાર ઘડી ચાર પળ. તેમજ શનીના સાડીચાર ઘડી સાત પળ.

એવી સર્વ વિશ્વ પાવન કરનારી ગૌતમી જંગાના સન્નિધમાં જે કોઈ આશ્રમ કરીને રહેશે અને આચારવચ મંગાત્ર નિત્ય સ્નાન પાન કરશે તેમના એકડો

જનમના પાપ નાશ પામશે. તેમજ શુદ્ધ થઈને જપ
જાપ વીગેરે કૌંચા કરનારને જેવડા પુણ્યની પ્રાપ્તિ
થશે. માટે માણસે હરેક પ્રયત્ને કરીને સિદ્ધસ્થ
સાલમાં મહાન પાતક નાશીની ગૌતમી ગંગામાં સ્નાન
કાન વીગેરે અવશ્ય કરવા. નવમું પ્રકરણ સમાપ્ત.

પ્રકરણ ૧૦ મું.

સ્કંદ:—હે નાથ, આ સિદ્ધસ્થ પર્વમાં ગૌતમ
ગંગાનું મહત્વ શાકરણથી વધ્યું તે વિસ્તાર પૂર્વક
કથન કરેશો.

શંકર:—પૂર્વે દેવ અને દેત્યોની વચ્ચે બહુ બિડટ
એવું યુદ્ધ શરૂ થયું. તે વખતે દાનવોએ દેવને
હરાવ્યાં અને તેથી બધા દેવતાઓ અમ્હદેવની પાસે
અને પ્રાર્થના કરી અને પોતાનું દુઃખ નિવેદન

કયું. તે સાંભળીને સર્વ લોકના પિતામહ જે અમ્હદેવ
 તે બોલ્યાકે:—હું દેવતાઓ મે પર્વતનું સ્વરૂપ ધારણ
 કર્યું છે, અને તમે બધા સિદ્ધિ પર્વણીમાં તે અમ્હ
 ગીરી ઉપર જઈ નિર્ભયપણે વાસ કરો. અને ત્યાં
 જાવ કે તરતજ હું પ્રથમ દેવીની પ્રાર્થના આપમાણે
 કરવી:—

શ્લોક

ગંગે ત્વં સરિતાં શ્રેષ્ઠા સર્વ કામ પ્રદાયિની
 ॥ ત્રિદૈવત્યે સુરશ્રેષ્ઠે રક્ષત્વં દાનવાઙ્ઘ્રયાત્
 ॥ ૧ ॥ હતાધિકારાન્ દેવાંશ્ચ હૃતદારાન્
 ગતશ્ચિકાન્ ॥ કસ્માન્નિરક્ષસે દેવી ભયા-
 ત્તાન્ શરણંગતાન્ ॥ ૨ ॥

જો પ્રમાણે દેવીની પ્રાર્થના કરવાથી તે પ્રસન્ન થશે
 અને તમારા સર્વ દુઃખનો ખરીદાર કરશે.

આ શુદ્ધદેવનું વાક્ય સાંભળી સર્વ દેવતાઓ બલ-

ગીરી પર્વત ઉપર આવ્યા અને તરતજ ઈંદ્રે ઉપર
મમાણે દેવીની પ્રાર્થના કરી કે તરતજ દેવી ત્રિપથ-
ગામિની ગંગા પ્રસન્ન થયાં અને ઈંદ્રાદિ દેવતાઓને
પુછ્યું કે હે દેવતાઓ! તમને શું ભય ઉત્પન્ન થયું છે.
તે સંભવે વિદીત કરો.

દેવ બોલ્યા:—હે ગંગિની, અમને દાનવો એ બહુ.
તાસ આખો છે. અને યુદ્ધમાં તેઓને અમે હરાવી
શકતા નથી. તો હે દેવી તું અમારીપર કૃપા કરીને
તારા જળકંડે અમોને શાંત કર.

શંકર:—હે પડાનન, ગૌતમે તપશ્ચર્યા કરીને મને
પ્રસન્ન કર્યો અને મારી પાસેથી ગૌતમી માગી લીધી
અને તે મેં ઘણા પ્રેમસહીત અર્પણ કરી. તે વખતે
બાર વરસે સિદ્ધ સંશીમાં ગુરૂ આવ્યાહતા અને હું
બોલ્યો છું કે આ સિદ્ધસ્થ પરવમાં દેવો, રાક્ષસો,
માનવો, વીગેરે જે કોઈ ગૌતમીનું સ્નાન પાન કરશે
તેમના સર્વ સંકટો નાશ પામીને શત્રુનો નાશ કરશે
અને જય મેળવશે. તો હે દેવતાઓ તમે ત્યાં જાઓ
અને હાસતેજ પરચકે તટલામાં ત્યાં રહો.

કયું તે સાંભળીને સર્વ લોકના પિતામહ ને અમ્હદેવ
તે બોલ્યાકે:—હા દેવતાઓ મે પવિત્ર સ્વરૂપ ધારણ
કયું છે, અને તમે બધા સિદ્ધિ પવણીમાં તે અમ્હ
ગીરી ઉપર જઈ નિર્ભયપણે વાસ કરો. અને ત્યાં
જનવ કે તરતજ હૃદયે પ્રથમ દેવીની પ્રાર્થના આપમાણે
કરવી:—

શ્લોક

ગંગે ત્વં સરિતાં શ્રેષ્ઠા સર્વ કામ પ્રદાયિની
॥ ત્રિદૈવત્યે સુરશ્રેષ્ઠે રક્ષત્વં દાનવાઙ્મયાત્
॥ ૧ ॥ હતાધિકારાન્ દેવાશ્ચ હૃતદારાન્
ગતશ્ચિકાન્ ॥ કસ્માન્નિરક્ષસે દેવી ભયા-
તાન્ શરણંગતાન્ ॥ ૨ ॥

એ પ્રમાણે દેવીની પ્રાર્થના કરવાથી તે પ્રસન્ન થશે
અને તમારા સર્વ દુઃખનો પરીહાર કરશે.

આ બ્રહ્મદેવનું વાક્ય સાંભળી સર્વ

સાંભળવાને શક્તીવાન નથી તો પણ હે પશુમુખ,
 હુંકમાં હુંતને કુશાવર્તનું મહાત્મ કુહુંધુ તે સાંભળ : --
 કુશાવર્ત-માનવ પ્રાણીના સર્વ ઈચ્છાઓ તપન કરવા
 માટે પ્રસિદ્ધ છે. અને ગૌતમનાં હાથે કુશ-દર્શનના
 થડવડે મારી આજ્ઞાથી એક ખાડો ખોદવામાં આવ્યો
 તે ખાડો ખોદાય છે તેવામાંજ ગૌતમી પ્રગટ થઈ.
 ત્યારથી તે કુશાવર્ત નામના કુંડનો પ્રભાવ એટલો
 વધ્યો કે તેમાં સ્નાન કરવાથી બ્રહ્મહત્યા જેવા; અધોર
 પાપ કર્મેનો તાત્કાલ નાશ થાય છે. તો હે પશુમુખ,
 આવા મહાશ્રેષ્ઠ કુશાવર્તનું મહાત્મનું વર્ણન કરવાને
 હૃદયર મોહનો નામ કયુંજ થાયતો પણ તેને કદાચ
 એ સેકડોવરસ વર્ણન કરતાં થાશે તેની કલ્પના કરાતી
 નથી તો પછી હું કેમ સમર્થ થઈ શકું.

એના કુશાવર્તનાં સ્નાન દાન, પિતૃતપેણુ વિગેરે કર-
 વાથી પીતરો સંતોષ પામે છે. વધારે શું કહું ? તે
 કુશાવર્તનું માત્ર સ્મરણ કરવાથી માનવો કૃતાર્થ થાય છે
 બળી કોઈ મુરખ કુશાવર્ત શબ્દનો જપ કરે તો સર્વ
 જાંચને જગતમાં કીર્તિની સંપાદન કરનારો થશે.
 એનું કારણ એવું છે કે જે દેહાણુ બધા તીર્થો અને

શંકર સહીત બન્ના દેવતાંઓ એકજ આત્મસ્વરૂપે ત્ય
 રેદના હાવાથી તે કુશાવર્તનો શ્રેષ્ઠ મહિમા વરણુન થઈ
 શકે તેમ નથી અને તેથીજ

શ્લોક.

“કુશાવર્તમહાતીર્થરૂપંયચ્ચિદ્રસોજ્વલં ॥ તસ્મા-
 ત્તચિન્મયોભૂત્વા રૂપવાન્ શિવએવસઃ ॥”

એવો બા કુશાવર્તનો મહિમા દસમાં પ્રકરણમાં
 પુરો થયો.

પ્રકરણ ૧૧ મું.

શંકર૦—હે હમુખ ધારણ કરનાર હવે હું તને
 ઈંદ્રતીર્થનો મહિમા કહું છું તે સાંભળ ને કોઈ પ્રાણી
 વચ્ચેથી જઈને ઈંદ્રતીર્થનું સ્નાન કરશે અને ત્રિપદ્મ

શ્વરના દર્શન કરશે તેમને ઇંદ્રિયોક્તી પ્રાપ્તી થશે અને
 ત્યાં સ્નાન તથા દાન કરીને ઇંદ્રતીર્થ ઉપર શ્રાદ્ધ કર-
 શે તેઓ નરોત્તમ તરીકે માનવામાં આવશે તેમજ
 તેમના બધા પિતૃ તૃપ્ત થશે અને હમેશાં સમાધાન
 વાળા થશે. આ પોતાના મનની સાથે એમ વાત
 કરશે કે અમારા નસીબમાં એ ક્યાંથી હોય ? સીંહ-
 સ્થ પર્વણીમાં ઇંદ્રતીર્થનું સ્નાન, ત્રિવિક્રેશ્વરના દર્શન,
 અને ઇંદ્રતીર્થ ઉપર પિતૃઓનું શ્રાદ્ધ એ બધું અમારાથી
 બની શકે નહીં પણ ધન્ય ધડીકે અમારા પુત્રે
 પોતાના સંસ્કર્મના અંગે કરીને આ મહા પુણ્યવાળા
 વર્ષતનો લાભ લઈને અમને સઘળાં ભવના પાપમાં
 થી મુક્ત કર્યા છે તેમજ જે કોઈ સીંહસ્થની પર્વણી-
 માં (પરમમાં) ઇંદ્રતીર્થને કાંડે સ્નાન કરશે તથા
 એક ચણાડીનાંર સોનું ભક્તીપૂર્વક દાન કરશે તેને
 ઉત્તમ એવી પરમ પદવી પ્રાપ્તી થશે.

હવે અહિંસ્યા તીર્થના મહિમા વર્ણન કરું તે
 સાંભળો—આખી દુનિયાના તીર્થો આ સીંહસ્થના પર-
 મમાં ત્રીવિક્રેશ્વર આવિતે આ અહિંસ્યા તીર્થપર વાસ
 કરે છે, જે કોઈ આ તીર્થમાં સ્નાન કરીને ગેતિક

કરશે તેને યમરાજના કમાડ જેવા પડશે નહીં વળી
આ તીર્થને વિષે જે લોકો શ્રાવ્હ કરશે તેને પિતૃ બાર
સોવરસ સુધી તૃપ્ત રહેશે. તેમજ અહિંદ્યાસંગમમાં
સ્નાન કરી ત્રીંગકેશ્વરનું દર્શન તથા પુજન કરશે તે
બધા દોષમાંથી મુક્ત થઈ અંતે શિવપદને પામશે.

સ્કંદ-૬૦—હે તાતજી, આવા અહિંદ્યા તીર્થને
વિષે સ્નાન દાન વિગેરે કરવાની વિધી આપ મને
કહો.

શંકર:—હે વત્સ-જે સ્ત્રી પુરુષોને સંતાન પ્રા-
પ્તિની ઇચ્છા હશે અથવા જેને મુંઝા, બેહેરા, આં-
ધળા, પોંગળા વાંકાચુકા, નપુંસક, કોઢવાળા, રોગવાળા,
અને અપસ્મારવાળા છોકરાં થતાં હોય તેઓ જે
આ સિંહસ્થ પરમમાં અહિંદ્યાસંગમને વીષે સ્ત્રી પુરુષ
બન્ને મળી વિધીપૂર્વક એક વસ્ત્ર પેહેરીને સ્નાન કરે
તો સર્વ દોષમાંથી મુક્ત થાયછે. અને તેમની ઇચ્છા-
કરૂપ સંતતી તથા સંપત્તી પ્રાપ્ત થશે.

સ્કંદ-૬૦—વધ્યા સ્ત્રી શબ્દનો અર્થ એવો છે કે

જે સ્ત્રીઓ સંતાનનો નાશ કરવાવાળી અને પાપી હોય તેને વંધ્યા કહેવાયછે. આ વંધ્યા ત્રણ પ્રકારની છે. એક કાકવંધ્યા; બીજી બકવંધ્યા; અને ત્રીજી દેવળવંધ્યા. વળી એક ચોથી મૃતવંધ્યા કહેવાયછે. તેના લક્ષણ એવાછે કે તેને પેદા થયેલું બાળક કંદારી લાંબી આયુષ્ય ભોગવે નહીં.

તો હે હમુખવાળા, આવિ આ ચાર પ્રકારની દુષિત સ્ત્રીઓને દોષથી દૂર થવું હોયતો પત્નીની સાથે ઉત્તમ એવા મહિનામાં રવિવારે શુભ પરચને દિવસે સહવારના પોતાના ગુરુને નમન કરીને તે કહે તે પ્રમાણે મંત્રવિધીવડે અહિંસ્યા સંગમને વિષે એકવચ્ચ પહેરીને સ્નાન કરવું અને ગુરુ મંત્રવડે દેવતાની સ્થાપના કરવી. પછી તેની પોડશોપચારે કરીને ભક્તીભાવથી સ્થીર મન રાખી પુજા કરવી અને દેવતા તથા સંગમને નમસ્કાર કરવો અને ભૈરવનાથનું ધ્યાન ધરતું પછિ બન્ને હાથ જોડી સ્ત્રીપુરુષે સાથે ઉભા રહી ઉપાધ્યાયના મુખમાંથી નિકલતા મંત્રે શ્રવણ કરીને તે ભૈરવની પ્રાર્થના કરવી કે “અમારા દેહની શુદ્ધી કરે” અને અમને પુત્રસંતાન આપે. પછી તમારા ઉપાધ્યાયની પ્રાર્થના કરવી કે “હે વેદોનારાજા અમને

કરશે તેને યમરાજના કમાડ નેવા પડશે નહીં. વળી
આ તીર્થનેવિષે જે લોકો શ્રાવ્હ કરશે તેને પિતૃ પાર
સોવરસ સુધી તૃપ્ત રહેશે. તેમજ અહિંદ્ર્યાસંગમમાં
સ્નાન કરી ત્રીજકેશ્વરનું દર્શન તથા પુજન કરશે તે
બધા દોષમાંથી મુક્ત થઈ અતે શિવપદને પામશે.

સ્કંદ ૬૦—હે તાતજી, આવા અહિંદ્ર્યા તીર્થને
વિષે સ્નાન દ્વાન વિગેરે કરવાની વિધી આપ મને
કહો.

શંકર:—હે વત્સ-જે સ્ત્રી પુરુષોને સંતાન પ્રા-
પ્તીની ઇચ્છા હશે અથવા જેને મુંગા, બેહેરા, આં-
ધળા, પાંગળા વાંકાચુકા, નપુંસક, કાઢવાળા, રોગવાળા,
અને અપસ્મારવાળા છોકરાં થતાં હોય તેઓ જે
આ સીંહસ્ય પરમમાં અહિંદ્ર્યાસંગમનેવીષે સ્ત્રી પુરુષ
બન્ને મળી વિધીપૂર્વક એક વસ્ત્ર પેહેરીને સ્નાન કરે
તેના સર્વ દોષમાંથી મુક્ત થાયછે. અને તેમની ઇચ્છા-
વસ્તુ સંતતી તથા સંપત્તી પ્રાપ્ત થશે.

સ્કંદ ૬૦—વંધ્યા એ શબ્દનો અર્થ એવો છે કે

of the hands, back and head, lameness of hands and feet, hunch-back, atrophy of the limbs, incontinence, destruction of fertility, fetor and menses, tremors, anesthesia and paralysis of limbs, ticks of the muscles of the head, nose, eyes, shoulder, girdle and neck, splitting pain, pricking pain, agony, convulsions, delusion and fatigue—such are the general symptoms which the provoked vata manifests. On account of the difference in the etiological factors and in the seats of affection, it produces the specific characteristics of each disease.

એજણને હવે નવું વસ્ત્ર પેહરવાની આજ્ઞા આપો.
 પછી તે આજ્ઞા કરે તે બિજું વસ્ત્ર પેહરવું; પછિ ધરતી
 માતાની પૂજા કરવી અને પ્રાર્થના કરવી કે, હે અંબિકા,
 તારી કૃપાથી મારા વંશરૂપી જાડની વૃદ્ધિથાવ. પછી
 તેને ઘડે અર્પણ કરવા. તેમજ પાંચ પ્રકારના ફળ
 ફળાંબળ, પાંચ પ્રકારના પાંદડા જાલી, ચંપક, મુરના
 વિગેરે દરુ પ્રકારની ઔષધીઓ, નાળાયેર, જંજીરફળ,
 કેળાં, દાડમ, ખારેક વિગેરે મેવો અને નાગરવેલના
 પાન હાથમાં લઈ જલેશ્વર તીર્થરાજ વરુણની પ્રાર્થના
 કરવી કે-હે પ્રભુ ખરાજ સોગતનેલીધે નદીઓ તલાવ
 વિગેરે જળનેવીશે અમ્મણતાં પૂવજન્મ અગર આ
 જન્મમાં અમારા થકી કોઈ પાપ થયું હોય તો તેનું
 ત્યારણ કર. અને ક્ષમા કરીતે હે જલેશ્વર અમને
 સંતતી આપો.

આ પ્રમાણે પ્રાર્થના કરી હાથમાં રાખેલો મેવો, પુષ્પ,
 પાનડા વિગેરે પોતાના માથાપરથી લઈને પાછળના ભા-
 ગમાં ગંગાના ઉદ્દકમાં બરોબર વચમાં પડે તેમ ના
 બધાં પછી જેવી શક્તી હોય તેના પ્રમાણમાં
 ક્ષણે જોડાવીને રુદ્રાભિષેક કરાવવો. પછી પુણ્યા-

હવાચન થયા પછી બ્રાહ્મણો ઉપર કહેલી ઔપધી અને વનસ્પતી બન્નેના મસ્તક ઉપર છાંટુ તેનો આઠરપૂર્વક સ્વીકાર કરવો અને તે વનસ્પતીનો આખા શરીરને ત્રિષે લેપ કરવો. અને બ્રાહ્મણના મંત્ર શ્રવણ કરીને ફરી ત્યાં સ્નાન કરવું જોઈ કરીને શરીરના સર્વ દોષ નાશ પામશે અને દેહ શુદ્ધ થશે.

આ બધું કર્યા પછિ સુરજતું ધ્યાન ધરીને તેની પૂજા કરી અધ્યદાન કરી પ્રાર્થના કરી કે હે ત્રેલોકાધિપતે, મને ગર્ભ રહે અને સંતતી પ્રાપ્ત થાય એવી મારી પ્રાર્થનાછે. પછિ તત્ત્વવડે ગણુપતી અને કલશાંતી પૂજા કરવી અને વચમાં રૂદ્રદેવતાની સ્થાપના કરવી અને તેની દક્ષિણે વિષ્ણુ ભગવાન તથા પછવાડે બ્રહ્મદેવની સ્થાપના કરવી. પછી શંકર સહિત બધા દેવતાઓની મંત્ર વિચીત્રડે પૂજા કરવી પછી રૂદ્રાધ્યાય મંત્રે કરીને હવન કરવો અને એ આ પદ્ધતિને તૈયાર કર્યા પછી ગ્રહદેવતાનું પૂજન કરીને બધાને બળીદાન અર્પણ કરવું પછી ડાકીનો, પન્નગ, વંતાળાદિ ભૂત પિશાચના મુખ્ય દેવતાની પૂજા કરી તેની શાંતી ને બલીદાન કરવું. અને પુર્ણાંકુની કર્યો પછી આચાર્યનું પૂજન કરવી. પછી તેની તરફથી સ્થાપન કરેલી.

વિષે અભીષેક કરાવેા અને તે બધી મુર્તિઓ તેને
દાન કરીને પગે લાગવું અને પોતાને ઘેર આવોને
અનીશકે તે મુગ્ધ આત્મલુચ્છોને જમાંડવી.

શંકર૦—હે સ્કંદ આવાપ્રકારે જે સ્ત્રીપુરુષ એક
વસ્ત્રે પેહરીને વિધીસહીત આચરણુ કરશે તેનાં સર્વ
દોષનું નિકંદન થશે અને પૂર્ણ થશે અને આખરે
ઉત્તમ એવા પદને પામશે.

પ્રકરણુ ૧૨ મું.

શંકર૦—હે હમુખવાળા, જે અહિલ્યા સંગમને
વિશે સાગર સહિત સર્વ તીર્થોનો જેમાં સીંહસ્થ પર્વ-
ણીને સમગ્રે સમાવેશ થાયછે તેમાં સ્નાન કરીને જે
કાઈ ગોદાન કરશે તેને યમરાજનો ઘેર અને ભયંકર
દરવાજો નેવો પડશે નહી, અને અહીં આવિને જે

શ્રાદ્ધ કરશે તેના પિતૃ પ્યાર અગ્નિજ વરસ સુધી લભ
થશે. તેમજ ગોવર્ધન તીર્થમાં ગોદા સંગમનેવિશે જે
કોઈ સ્નાન દાન કરશે તે તાગડતેજ ગોવધનાપણ
પાતક માંથી મુક્ત થશે. તેમજ શ્રી મહાવિષ્ણુનું
વહાણું ચક્રતીર્થ છે તેમાં જે સ્નાન દાન કરશે તે
વિષ્ણુલોકમાં જશે.

તેમજ આ ગોદાવરીને કાંઠે નાસિક નામનું પુણ્ય
ક્ષેત્ર છે ત્યાં ઉત્તરે અરુણા અને વરુણા એ બે નદી-
ઓની વચ્ચે સર્વ લોકોનું કલ્યાણ કરનારા શ્રી શંકર
કૃપાલેશ્વરને નામે વાસ કરેલો છે. અને તે સ્થાનને
“અવિમુક્તી ક્ષેત્ર” કહે છે. તે સ્થાન ઋષીઓને પણ
દુલભ છે. ત્યાં બ્રાહ્મણને દાન દેવાથી લાખ ગણ વધારે
પુણ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. સિંહરાશીનેવીશે ગુરૂ આવે ત્યારે
ગંગાને અરુણા વરુણા ન્યાં મળે છે ત્યાં સ્નાન કર-
વાથી અમ્હલત્યાના જેવું પાપ પણ નાશ પામે છે.
ગોદાવરીનું જે સ્થાનવીષે દક્ષિણ દીશા તરફ વેહવું
થાય ત્યાં દાન કરવું એ બહુ દુરલભ છે. પશ્ચિમે
વહેતી યમુના; ઉત્તરે વહેતી ગંગા; દક્ષિણે વહેતી ગો-
દાવરી અને પૂર્વે વહેતી પંચોણી, એ સ્થાનો બહુ

ફલેલછે. અરુણા અને સરસ્વતી એ બેનો સંગમ
જગપ્રસિદ્ધછેજ. ત્યાં ત્રિકાળ સ્નાન અને ત્રણ રાત્રી
ઉપવાસ કર્યો હોય તો બધા પાતકોનો નાશ થાયછે
તે વિશેહું તને એક હકીકત કહું તે સાંભળ.

ઘણા વખત પહેલાં મારા હાથમાં રહેતું અમ્હકપાલ
અકસ્માત હાથમાંથી પડીગયું. તેથી આપણે હાથે અ-
મ્હહત્યાનું ઘોર પાતક થયું એમમાની હું (શંકર)
સમુદ્રસહીત પૃથ્વી ઉપરના બધા તીર્થોનું સ્નાન કરતો
કરતો અરુણાસંગમ તીર્થનેવિષે આવ્યો અને ત્યાં સ્નાન
કરતાં વેતળ તે કપાલ મને જડયું અને તરતજ મને
ભાસ થયો કે અમ્હહત્યાના પાતકમાંથી હું દૂર થયો.
કેવો એ સંગમનો પ્રમુખ ? હવે બીજા તીર્થને વિશે
જવાબી જરૂર નથી એમ સ્વપંક્તુ મનુ એ કહ્યું.
અને તેજ સંગમનેવિશે કપાલેશ્વર નામના લિંગની
સ્થાપના કરી તેનું વિધીપૂર્વક પૂજન કર્યું.

આ સંગમનેતીશે જે કોઇ સિદ્ધસ્થમાં સ્નાન કરશે
તેને સ્વર્ગ પ્રાપ્તિ થશે. જે ઉપવાસ કરશે તે અકલ્પ-
સુધી અમ્હલોકમાં વાસ કરશે, તેમજ જે અંહીયા
આત્મઘાત કરશે સેકડો કરોડ કલ્પસુધી શ્રલોકમાં વાસ

કરશે. સિંહરાશીમાં ગુરુ આવતાં ચંદ્રઅહ્નમાં જે શ્રાદ્ધ
કરશે તે પોતાનાં સેકડો કુળને તારશે. વળી ચંદ્રઅહ્ન-
માં કપાલેશ્વરનું દર્શન કરશે તેમજ પાંચત્રીના દાશ-
રથી રામના દર્શન કરી ગોદાવરીમાં સ્નાન કરશે તે
સંસારથી સદા દૂર રહેશે, જેમ કુરુક્ષેત્રને વિષે એક
વજ્રોડીઆર સોનું દાન કરવાથી તેરગણા દાનનું ફળ
માણસને પ્રાપ્ત થતું તેમજ આ અરુણાવટના સંગમને
વિષે એકથી દાણા જેટલું સોનું દાન કરવાથીયણ
તેરગણું દાન કરવા જેટલું ફલ પ્રાપ્ત થશે અને જે
પ્રમાણે પૃથ્વીને તળીપેલી પ્રયાગમાં વડનું ઝાડ કાઢ્યુંછે
ત્યાં દાન કરવાથી અક્ષય ગતી પ્રાપ્ત થાયછે. તેમજ
અંહીયા દાન કરવાથી થાયછે. હવે આ ગૌતમે નિ-
ર્માણ કરેલી ગોદાવરી ગંગા જેના સ્મરણમાત્રે કરીને
માણસોનું સાર્વક થાયછે. એવી પુણ્યશાળી ગંગાની
કથા હવે હું તને કહુંછું તે સાંભળ.

પ્રથમ કુશાવર્તે, પછી અરુણાવટનાં આગળ પદ્મન-
ગર, તેને હાલ નાસીક કહેછે. વળી કોઈ પ્રતિષ્ઠાન
નગર પણ કહેછે. પછી ગંગાપાગર સંગમ. એવી
સ્થલને વિશે ગોદાવરીનું સ્નાન કરવાથી અને પછી

ભાગીરથીનું સ્નાન કરવાથી નરકમાં ધસડીજતાં કર્મો ભસ્મ થઈ જાયછે. ગંગા, ઝાઝાવરી, રેવા, નર્મદા એ નદીઓ ધણી પુણ્યદાતા અને મોક્ષ આપનારીછે. આ ગંગા, ઝાઝાવરી અને શ્રી શૈલ્યનેવીશે વાસ કરનારાં જોને ગ્રહણનો, ચતુર્માસના વ્રતનો, વિશુવનો, લગ્નનો, સીમાંતકર્મનો અને ગુરુશુકાંદિના આસ્તનો દોષ લાગી શકતો નથી. અન્ય દેશમાં રહેનારાઓએ પોતાની શુદ્ધીને માટે સીંહસ્થમાં જાતમીની વિધીવડે યાત્રા કરવી જોઈ. આત્માની શુદ્ધી થાય.

પ્રકરણ ૧૩ મું.

શંકર--હે પુત્ર, આવી આ સીંહસ્થ પર્વણીમાં નાના અને મોટા સ્ત્રી અને પુરુષ સહ ડોહયે મોહટા પ્રયત્નવડે આ યાત્રા કરવા પ્રકારે કરવી અને તેનાથી શું ફલ પ્રાપ્ત થશે તે હવે હું કહું છું.—

સીંહસ્થની યાત્રા ત્રિભુવને ઉપર કરવી એવી નેત્રી
દુઃખા હોય તેમણે પ્રથમ પોતાના ઘરના દેવતાઓનું
પુજન કરવું અને ભક્તીવડે પ્રાર્થના કરી. તેઓની
આત્મા માગી, તેઓને સાશે લઈને પુણ્યાલયન કરી
શ્રી પૌતમી માતાનું ચીંતન કરતાં કરતાં જવું. પછી
નાંદીશ્રાદ્ધ કરવું ને પછી નીચેના ચાર શ્લોક વડે પ્રાર્થના
કરવી.

શ્લોક

“ આદિત્યો ગણનાથશ્ચ વિષ્ણુશ્ચૈવમ-
હેશ્વરઃ ॥ આયાંતુ સહિતા દેવ્યા સ્ના-
નાર્થે ગૌતમીસુરાઃ ॥ ૧ ॥ આયાંતુ
પિતરઃ સર્વે યમાતુઃ શ્રાદ્ધકાંક્ષિણઃ ॥
યાસ્યામિ ગૌતમી ગંગા સિંહસ્થે ચ
હૃદસ્પતૌ ॥ ૨ ॥ બ્રહ્મચર્યાદિભિર્યુક્તો
વ્રતૈર્દેવી કૃપાંકુરુ ॥ તવ પાત્રાં કરિ-
ષ્યામિ સર્વ કામાર્થ સિદ્ધયે ॥ ૩ ॥

નમોદેવી મહાપુણ્યે પુણ્યતોયૈઃ શુભૈવૃત્તે

॥ તથ યાત્રાં કરિષ્યામી સર્વપાપાપ-
નુત્તમે ॥ ૪ ॥

અને આ સ્ત્રોકનો જપ કરતાં કરતાં બહાર નિકળવું
તેવખત જે પેકર સાથે હોંય તેને પુણ્યના ફલને
સ્નાનમો સ્નાન મળશે. અને સાથે આવનારા સ્નેહીને
અડધું ફળ પ્રાપ્ત થશે. માત્ર યાત્રા કરવી તે જોણ
પેહાસવગર અથવા તો ઘોડાપર બેસીને જવું. બેસતી
ગાડીમાં તેમજ બેઠા ઉપર બેસીને આ યાત્રા કરવી
નહીં. નહિતો શરીર ઉપર જેટલા વાળછે તેટલા દિ-
વસ નરકવાસ ભોગવવો પડશે. અને યાત્રા નિષ્ફળ
થશે તે જુદી.

જનશ્રી કરનારે નાસીકમાં આવતાં વેંત ગોદાવરીનું
દર્શન, મૂળન-અને સ્નાન કરવું પછી આદ્ય અને દા-
નાદિ ક્રીયા કરીને શ્રી જનાર્દનના દર્શન કરવા. પછિ
પંચચટ્ટીમાં શ્રી રામચંદ્રજીના દર્શન કરીને શ્રી લીમકે.
પર જવું. ત્યાંજઈ કુશાવર્ત ઉપર સ્નાન, દાન અને

શ્રાદ્ધ કરેયું પછી ત્રીંચકેશ્વરના દર્શન, પુજન અને
 રૂદ્રભીષિક કરીને ફરસળ કરવો. પછી ક્ષેત્રના ઉપાધ્યાયનું
 પુજન કરીને ત્રીંચકેશ્વરનાં દરશન કરી ફરી નાશીકમાં
 આવવું અને ફરી શ્રી સમયસ્થના દરશન કરીને પો-
 તપોતાને ઘરે જવું પછી યાત્રાની પૂર્ણતા કરવામાટે
 પગરખાં પેહ-ચાલગર વેદવિદ્યાસંપન્ન બ્રાહ્મણોને સાથે
 લઇને ગોદાવરીને કાંઠે આવીને હાથ જોડીને મંત્રો શ્ર-
 વણ કરવા અથવા ઇચ્છા હોય તો નાચેપ્રભાણે બોલવા:-

શ્લોક

“ મનોવાકાયજેદોષૈઃ પાપૈર્વહુવિધૈર-
 પિ ॥ વાક્ષગોદાંભવેત્પૂતઃ પુરુષોનાત્રસ-
 શયા ॥ ૧ ॥ ગોદાવર્યાજલંઘ્યુંઘ્રુઃ પાપા-
 નશ્વજનાર્દદઃ ॥ સિકતાહુનયઃ સર્વેરત્નવઃ
 સર્વ દેવતાઃ ॥ ૨ ॥ સ્મરણાત્કિલ્બિષંહ-
 તિ દર્શનાત્ સર્વ કામદા ॥ નમસ્કારા-
 રૂવેત્તુષ્ઠિઃ સ્નાત્વા ચ વહુસંપદાઃ ॥ ૩ ॥

અલોક્યવ્યા. કે ગંગે હરિબ્રહ્મેશસેવિતે ॥
 શ્લોકેઽસ્મિન્ પતિતાન્ સર્વાન્ સસુદ્ધર
 નમોસ્તુતે ॥ ૪ ॥ હહજન્મનિ પૂર્વેવા ય-
 ન્મયા દુષ્કૃતે કૃતં ॥ તત્સર્વં નાશમા-
 યાતુ ગોદાવરિ નમોસ્તુતે ॥ ૫ ॥ ”

પછી ઘાડપોપચારે પુજન કરીને પુજાનો બધો સા-
 માન પાસે લેવો. કાઢણું, નાળીયેર, કાઠાં, કેળાં, ફથુસ
 કેરી વીગરે અનેક ફળ લઈ ગંગામાં પાંચ અર્ધદાન
 કરવા; પછી સ્નાન કરવું અને બાણુ વસ્ત્ર પહેરી બી
 વસ્ત્ર ઉપાધ્યાયને દાન કરવું. પછી તેની આસડેન
 ક્ષૌરકર્મ કરાવવું અને તે દીપસે બીધીવડે વતુ કરાવ્યા
 પછી ઉપવાસ કરવો.

હવે જે લોકો ત્યાં તીર્થનેવિશે રહિને સ્નાન, દાન
 ન જ કરશે તેને અર્ધ તથા ઉપવાસ કરવાની જરૂર
 નથી. પણ જે કાંઈ ચાર છ મહિના આક્ષેત્રમાં
 રહીને બીજે ઠેકાણે આદ્યાજશે અને પાછા એકો ઠિ-
 વસ પછી આ ક્ષેત્રનેવધિ આવશે તેમને સીંદરથપર્વણી

માં મુંડન અને ઉપવાસાદિ કર્મો આચરવાં પડશે. વંજી કૃષ્ણાનદીને કિનારે વાસ કરનારાને આ કર્મો કરવાની જરૂર નથી. માટે હે પશુમુખ, મુંડણત્રીયા કરવાને વખત તો આ પ્રમાણે છે.—

પુણ્યતીર્થનેવિશે જમ્બે ત્યારે—ચરની પ્રાપ્તી થાય ત્યારે માખાપનો સ્વર્ગવાસ થાય ત્યારે એ શિવાય મુંડન કરાવવાથી પિતાનો ધાત થાયછે.

હવે તીર્થનેવીશે આવ્યાંછતાં પણ મુંડન ક્યારે ન કરવું તે કહ્યુંછું.

થોડા વખત ઉપર વીવાહ થયો હોય તો—જનોઈ ધારણ કરી હોયતો.

શ્રી ગર્ભવતી હોય તો એક વરષ સુધી મુંડાવવું નહીં.—તેમજ સમુદ્રસ્નાન કરવું નહીં. મૈયતને ઉપાડવું નહીં.—પીંડદાન કરવું નહીં. વૃક્ષનું છેદન કરવું નહીં. પત્નિ ઉપર ચઢવું નહીં. આ કર્મો ગર્ભવતી સ્ત્રીનો પત્ની કરે તો પછી આગળ ઉપર સંતતી થતી નથી.

પણ સિંહરાશીમાં ગુરુ આવે ત્યારે ગોદાવરીને વીસે
૪૩૨ મુંડણ કરાવવું ગર્ભાધાનવીધી વિગેરે સીંહસ્થ
સાલમાં બધા દેશમાં કરવાં. સીંહસ્થની સાલમાં
ગોદાવરીની ઉત્તરે અને ભાગીરથીની પશ્ચીમે વિવાંહાદી
કાર્યો કરવા નહીં. પણ ગૌતમીને દક્ષીણે ઉત્તમપર્તી
મળ્યો હોય કન્યા મોટી થઈ હોય દુકાળની બીક હોય
તો વીવાહ અવશ્ય કરવો.

હું પણમુખ, પણ વ્યાસજીનું વચન છે કે મા બાપ
જીવતાં હોય તે છતાં પણ સીંહસ્થ સાલમાં મુંડન
કરવાવું. અને ઉપર લખેલી ગમેતે અક્યણ હોયતે
છતાંપણ તીર્થોપવાસ કરીને મુંડણ કરાવવું.

આ મુંડણ કરાવવાથી શીરસ્થાને વાસ કરનારાં
અસંખ્યપાતકોનો નાશ થાયછે આત્માની શુદ્ધી થાયછે
અને પિતૃને મુક્તી મળેછે માટે ગોદાવરીને કાંઈ
આવિને પ્રાર્થના કરવી કે હું હેતો આ દીનદાસે કાયા
વાયા અને મનવડે પ્રહસહ્યા જેવાં ગમે તેવાં ઘોર
પાપકર્મો કર્યાં હોય અને તે સર્વ પાતકો માયાના
પાલનો આશ્રય લઈને રહેલાં હોય તો તેને માટે આ

મુંડન કરવું છું. કે નેથી તે ખાતકોનો નાશ થાય.
 પછિ મુંડણ કરાવવું. તેપછી સ્નાન કરીને રાજદંડ,
 અમ્હદંડ વીંગેરે પ્રાયશ્ચીત લેવાં શાસ્ત્રોક્ત રીતે વ્રતનું
 આચરણ કરવું. હવે કાંઈ રાજ, રાજપુત્ર, રોગી,
 અશક્ત, વિદ્વાન આમ્હણુ ઐઓ ઐ બાલનું રક્ષણ કરવું.
 હોય તો બમણું પ્રાયશ્ચીતનું દાન આપવું. અથવા
 આમ્હણુને દ્રવ્ય આપી તેમની પાસે મુંડણ કરાવરાવવું.

તો પણ તેઓ ઐ તીર્થના ઉપાધ્યાય બોલે તે મંત્ર
 વડે ભસ્મસ્નાન, ગાયના જ્વાણુનું સ્નાન, માટીનું સ્નાન,
 અને પછી ગૌતમીનું શુદ્ધ ઉદકસ્ના કરવું. અને બીજું
 વસ્ત્ર પેહરીને આમ્હણુને ઇચ્છીત કારણ કરાવવો. ઉ-
 પવાસ કરાવવો અથવા બનીશકે તો પોતે કરવો અને
 પછિ ગૌતમી દેવીની પ્રાર્થના કરવી પછી આમ્હણુ આ-
 ત્મશ્રાદ્ધ કરવું અને શૂદ્રોએ દ્રવ્ય દઈ બ્રાહ્મણપાસે
 કરાવવું. જેમ બને તેમ રેહવાનાજ ઘરમાં વિધીવડે
 શ્રાદ્ધ કરી ભક્તીભાવથી પિંડદાન કરવું.

શંકર—જેનું એવું મહત્પુણ્ય બોલું થયેલું હોય
 તેનાથીજ આવું પિંડસહીત તીર્થ શ્રાદ્ધ થઈશકે.

અને સપીડ શ્રાદ્ધ કરવામાટે ફરલા મોટા પુણ્યપ્રભાવની
જરૂર પડે છે તેનું વર્ણન અર્ધશકે નહીં. પછી ત્રીપીડ
શ્રાદ્ધ પણ કરવું.

સ્કંદ૦—હે તાતશી, સપીડ તીર્થશ્રાદ્ધનો વિધી
સાંભળીને હું પાવન થયો છું પણ આ ત્રીપીડ શ્રાદ્ધ
કેવી રીતે કરવું અને તેનું ફલ શું તે વર્ણન કરો.

પ્રકરણ ૧૪ મું.

શંકર૦—હે પણ્ડિત, તારા પ્રશ્નનું ઉત્તર જે
કો ભક્તીભાવથી શ્રવણ કરશે તથા તે પ્રમાણે બરા
બરા આચરણ કરશે તેમના સકલ પ્રતિકો નાશ પામ-
શે અને તેઓ પાવન થશે. અને હૃદયેશાનું આનંદ
સુખ ભોગવવા માટે મુક્તિપદને પામશે એવું આ શુભ
કથાનક તને કહું છું તે સાંભળ.

એકવખત નારદમુની ધણા હર્ષથી વીણા વગાડતાં
 વગાડતાં સકલ પાપ, તાપ અને દરીદ્રતા નાશ કરનાર
 શ્રી વિષ્ણુ ભગવાનના દરશન કરવા વૈકુંઠલુવન વિશે
 ગયા. ત્યારે ભક્તીપદે મોહ પામતાવાળા પ્રભુ તેને
 ભેટ્યા અને નારદમુનીને આસનપર બેસાડ્યા.
 પછિ નારદે પ્રભુનું પુજન કર્યું અને પછી
 ચોતાતા આસનપર બેસીને પુછ્યું કે હે દેવાધીદેવ,
 ભુવરેનાદિઓને પિંડદાન આપવાથી ત્રણે લોકનું દુઃખ
 નાશ પામેછે. અને તેઓ મુક્તીપદને પામેછે એમ હું
 સાંભળું છું ? તો આ વાતનું ખરું તત્ત્વ શું છે તે
 મને કહે.

શ્રી વિષ્ણુ ૦.—હે નારદ, જે દોષ પ્રાણી બાળક
 અવસ્થામાં, જુવાન અવસ્થામાં, વૃદ્ધાવસ્થામાં સ્નાન
 દાનાદી કર્યા શિવાય મરીજાયછે અથવા મંત્ર સાંભળ્યા-
 વગર અગ્નીમાં બળી જાયછે; દેહબાનમાં હાથપગમાં
 બેડીયુ હોયછે તેવી હાલતમાં મરી જાયછે અને અંગાળ
 લોકો સ્પર્શ કરેછે. અથવા દોષે અપદ્ધાત કરી મરણ
 પામેછે. વીગેરે પ્રાણીઓને મંત્રોક્ત અમીસંસ્કાર ન થ
 વાથી ખરાબ ગતીને પામેછે અને વાયુરૂપે સર્વ દિશામાં

સંચાર કરેછે. તેમજ હે નારદ, જે પ્રાણી હમેશાં શુદ્ધ અન્ન ભક્ષણ કરવામાં મગ્ન હોયછે, જૈરાંત્યા બન્ધ્યાંને દુઃખ આપેછે, પરદારામાં વશ થાયછે, પરબ્રવ્ય હરણ કરેછે. વેદશાસ્ત્રને ગણકારતા નથી, ઉલટી નીંદા કરેછે, આત્માભીમાની, હમેશાં બીજને ખીડા કરવામાં તત્પર એ પ્રમાણે નાના પ્રકારના દોષીત સ્ત્રી પુરુષો મરણ પામે ત્યારે વાયુરૂપે પોતાનાં કુટુંબમાં, ગામમાં, જંગલમાં ફરેછે. અને જીવેને ખીડારૂપ થઈ પડેછે તેમને શાંત કરવામાટે આ તીર્થીડ શ્રાદ્ધ કરવાની જરૂર છે.

સ્કંદ ૬૦—પ્રેતખીડા, જેવીરીતે જોળખી શકાયછે અને તેનો કીયાં પ્રકારે અનુભવ થાયછે તે કહો.

૧ કંદ ૦—હે સ્કંદ, હમેશાં ધરમાં કલહ કંકાસ થવો. સદા દરિદ્ર આવસ્થા ભોગવવી. એહરા શીકાશવાળી મડદાંતી છાયા દેખાવી વીગેરે ખીડાના લક્ષણોછે. કોઈ કારણ વિના મનનેવિષે ભય પદાયવું. અકસ્માત જંગલમાં ચોરો એ આપણને લૂટીજવું. પાપકર્મમાં પ્રવૃત્ત થવું પારકું ધન હરણ

કરવાને લેયાર થવું એ બધાં પ્રેતપીડના લક્ષણો છે. તેમજ સ્વધર્મનો ત્યાગ કરીને પરધર્મને સ્વીકારે પત્નીનો ત્યાગ કરી બાળક ઠેકાણે જઈ રહે પત્નીમાં મનને દોરે અને તેના પતી તથા ધરના માણસોનો બદેષ કરે, પુત્રનો બદેષ કરે; પુત્ર પિતા અને ભાઈનો બદેષ કરે અને પોતાની નાતસાથે કજીરો કરે એવા બધા વિચિત્ર પરીણામ પ્રેત પીડાવડે થાય છે. આ દુષ્ટ પીડાઓનો નાશ થાય તે માટે ત્રીપિંડ શ્રાદ્ધ કરવાની જરૂર છે.

સ્કંદ ૦—તો હે મહાદેવ, આવા આ ત્રીપિંડ શ્રાદ્ધનો વિધિ વિસ્તારથી મને વર્ણન કરો.

શંકર ૦—હે વીકરા, તીરથને ઠેકાણે, દેવાલયમાં, નદીના સંગમને તીરે, આશ્રમમાં, તળાવમાં અને અશ્વત્થ વૃક્ષની નીચે ત્રીપિંડ શ્રાદ્ધ કરવું લાં ગયા પછિ શ્રાદ્ધણે ન હોય તો લણ બાળકોને બોલાવવા તે પણ ન જડે તો ફર્લના ત્રણ બાલક કરી તેમનું પૂજન કરવું. પછી જવનો લોટ અને તલના ત્રણ પીંડ કરી નાખવા, પછિ ભજિભાવથી શ્રાદ્ધણેનું પૂજન કરવું અને દેશકાલાદિ સ્મરણ કરીને શ્રી વિષ્ણુની પૂજા

કરવી. પછી પુરુષસુકત મંત્રવડે અથવા વિષ્ણુમંત્રવડે
 શુદ્ધોદકથી ભરેલો કળશો એવો તેમાં દીપાગ્નિય કરીને
 ચાંદો નાખવી અને તે કળશને ઉપર જણાવેલા
 દરબના ત્રણ બાલકો બાધવા અને તે કલશાપર વિ.
 જણની સ્થાપના કરવી. અને હાથ જોડી મંત્રોનું શ્ર
 વણ કરવું અને તે કળશની પ્રાર્થના કરવી. પ્રથમ
 મધમાં મેળવેલો જવનો પિડ આપવો; એટલે પીટ
 તમ થશે અને ઉત્તમ એના પદને પાનશે.

કેટલાક સત્વરથી પ્રાણી મરણ પછિ એકજ
 જગોએ ઉભા હોયકે તેમને સાત્ત્વિક અન્નનું પિં
 ઉદાન કરવાથી તે પણ મુકન થાયકે. આપણા પિતૃ-
 વંશમાંથી તેમજ માતૃવંશમાંથી મરીગયેલાં મનુ-
 શોની તૃપ્તી કરવામાટે સાત્ત્વિક અન્નદાન કરવું તેમજ
 ખાંદ ખવરાવવી. તેમજ આપણા ગોત્રવાળા પુરૂષ તથા
 સ્ત્રીએ પ્રામદ્ય ક્ષત્રિય વૈશ્ય શૂદ્ર વિગેરે પીડા કરેકે
 તેને પણ ખીરના પાંડનું દાન અપવાથી તપ્તથાયકે.
 પછી ગોત્રવાળા અથવા ગોત્ર શીવાપના બીજા બધામાં
 જેમાં તમ એળવેલાકે એવો મધસર્પાયુકત પીડદાન
 કરવું. જુખથી પીડાતા સાત્ત્વિક, તામસી અને રાજસી

ભૂત પીઠાનો આવા બકતીભાવથી કરેલા ત્રીપીડાનવહે તખ્ત ધર્મને આનંદમાં ઉત્તમ સ્વાર્ગવીશે આલ્યાજાય છે.

આ પ્રમાણે ત્રીપીડ થયા પછી પૂજન કરવું પણ ગોદાન, ભુમીદાન, તીર્થદાન, હીરણ્ય, ચાંદી, વસ્ત્ર, ગોળ, મીઠું વીગેરે દશદાનો આપવાં પછી તત્ત્વ અને દૂધ, વાળુ સંખોદક લઈને વિશ્ણુનું તર્પણ કરવું અને વિશ્ણુજાગ્યાની પ્રાર્થના કરવી કે હે કરણાસાગર કૃષ્ણ, માધવ પુરુષોત્તમ, જે પ્રમાણે ધાસતી આખી ગંછ અગ્નીનાં એક તણખાથી અગ્નીને ખાખ થાય છે તે પ્રમાણે આ સંસાર સંગરમાં અગારાપર તું જરા કૃપાદૃષ્ટી કરીશ તો અનસા અપાંખ્ય પાપો બંસમ થઈ જશે. હે પ્રભુ. હું તને શરણ આપું છું. એમ કહી નમસ્કાર કરવો. પછી ને આજઞોસકીત કળ્યાણનું વિસરજન કરવું. અને અત્તકારવાળી મહેદ વસ્ત્ર સહિત વાજડાવાળી ગાય દક્ષિણાસાથે આમ્હણને દાન કરવી અને આમ્હણને તેમજ ગરીબો, દક્ષિણા આપવી પણ પોતાને ધરે આવા દૂધ અને ધીવળું ભેળવેનું ઇચ્છાનુરૂપ આમ્હણને કરાવવું અને પણ પોતાના સગાને મિત્રોસાથે ભોજન કરવું, અને હમેશાં શ્રીહરીનું ભજન કરવું.

આવે આ પ્રેતપીડા નિવારણ કરવાવાળા ત્રિપીડીકર-
જીવિધી કહ્યો. હવે તારે બિજી શું સંભળવાની ઇચ્છા
છે તે કહે ?

પ્રકરણ ૧૫ મું.

સ્કંદ૦—હે તાંતણ આપે જે ભુતપ્રેતને મોક્ષ
વિષે લઈ જનારો પાપનો નાશ કરનારો પુરાતન
ધૃતિદાસ કહ્યા તે સાંભળી મારા ચીતનું સમાધાન
થયુ છે. તેજતાં તમારા મુખથી નિકળતું મોઘ આમૃત હજી
પણ વધારેને વધારે સેવન કરવાની ઇચ્છા થાય છે.

શંકર૦—હવે તને દશદાન મહાદશદાન અને તેના
ફળ કહી સંભાળવું છું. ગાય, ભુખ્તો, તેલ, સોનું, ધી-
વસ્ત્ર, ધાન્ય, ગોળ, આદિ બીજાં એટલાં દશદાન કહે
વાય છે તે આપવા, અને સોનું, ઘોડો, તલ, ગાય,
વિદ્યા, જમીન, રથ, ધર, કન્યા, કપિલા ધેનુ વિગેરે

મહા દશદાન દેવાં તેમજ પૃથ્વી, ઘોડો, ભેંસ, દારી
 ગાય, બગદ, ચાંદી, સોનું એ આઠ દાન હોય. અને
 દેતી વખત પૂર્વ દિશા તરફ મોઢું કરવું અને દેનાર
 આમ્હણે ઉત્તર તરફ મોઢું રાખીલેવાં. એટલે દાના
 અને જાન્યકના આયુષ્યની વૃદ્ધી થાયછે. ગાય વાછડા-
 સહિત આપવી અને જે સારા સ્વભાવની અને વધારે
 દુધ દેનારી આપવી. અને રંગે મારી હોય તે આ
 પનારના વંશની વૃદ્ધી થાયછે,

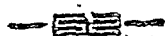
રાત્રી ગાય આપવાથી ભાગ્યશાલી થવાયછે. જે
 ગાયને દાનમાં દેવાની છે તેના સીંગડા સેનાના બના
 વવા. અને પગના ખુર ચાંદીના બનાવવા. તાંબાનું
 આચ્છાદન પીઠપર અને રત્નજડીત પુંછડું અને દુધ
 કાઢવા માટે કાંસાની બધોણી અને ગાયત્રીના સર્વ અ
 વંકાર તેને પેહેરાવીને વિધીસહિત આમ્હણને દાન કરવી
 દાન કરવાવાળાએ સૂર્ય તરફ મોઢું રાખીને આમ્હણની
 પ્રાર્થના કરાવી કે હે કૃત્યાણુ તારક ભૂદેવ. આ જે રૂતમ
 ને અર્પણુ હું છું તેને પ્રેમસહીત અંદણુ કરો અને તે
 વિષ્ણુરૂપ માનીને તેના હાથ ઉપર જળ મુકું
 સાષ્ટાંગ હંડવત કરશે પછી તે ગૌતમી દેવી

કરીને પાચેના કરાવી છે. હું કમીસા, તું સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે અને સર્વ દેવો તારી પૂજા કરે છે. તું સર્વનો આધાર છે અને બારો વર્ણ જીવનમાં વાસ છે. હું મહામૂતાત્મકી, લોકલિતાત્મકી વસુધેરા દેવો તને ગાયના રૂપમાં પ્રામદ્યુને આપું છું તો મારા પાપનો નાશ કરી મારું રક્ષણ કર.

હું કમુંખવાળો, તલદાન કરવાનું દળ પણ વિશેષ છે અને તે આપવાથી અનંત પુણ્યની પ્રાપ્તિ થાય છે અને શાંતીમુખ બોગવાય છે. તેમજ ધાન્ય દાન કરવાથી દેવતાઓ તૃપ્ત થાય છે. તેમજ મોળી અને શેરડીના રસથી પણ દેવો તૃપ્ત થાય છે.

આ પ્રમાણે દાન કરીને ગુરૂની પૂજા કરતી વસ્ત્ર, અન્નકાર મહાદક્ષણા દહને તૃપ્ત કરવા તેથી દેવ પિતર સ્વતોપને પામે છે. સર્વ દુખ અને શોકનો પારદાર કરે છે અને તે પ્રાણી વિઘ્નહર તથા શીવપદ્મગીશે જઈ તે રૂપમાં મળી જાય છે.

મકરણ ૧૬ મું.

શંકર૦—હે પણુખ, તને હવે ગુરુનું અનૈ
 ગંગાનું પૂજન કરવાનો વિધી કહુછું. અને તે પ્રમાણે
 પુજા કરવાથી યાત્રા કરવાનું પૂર્ણ ફલ પ્રાપ્ત થાયછે.
 તે ગંગાને કાઠે ઘેર અથવા દેવાલયમાં કરવું. પ્રથમ
 ભૂમી છાણથી, લીંપવી; પછી તેપર આઠ દળવાળા
 કમળની રંગીત આકતી કાઢવી, પછિ તે કમળ ઉપર
 નવા વસ્ત્રનું આસન પાથરી તે પર ગંગોદકથી ભરેલો
 તાંબાનો કળશો મુકવો અને તેપર ગૌતમી દેવીની
 પ્રતિમા સ્થાપન કરવી. તેમજ ૧૬ માસા વજનની
 સોનાની ગુરુની પ્રતિમા બનાવી ગૌતમીની જોડેજ.
 બ્રહ્મદેવ, ઈન્દ્ર, અંગિરસ સહિત તેમની સ્થાપના કરવી.
 પછી એકાગ્રચિત્તે કરીને અંગીરસ ગોત્રમાં ઉત્પન્ન થયેલ
 ગુરુ સીંદુરદેશવાળા ચાર ભુગ્નાવાળા તેના હાતમાં છત્ર,
 હંડ કમંડલુ ધારણ કરેલા છે અને પત્નીસહ સીંહાસનપર
 બીરાજમાન થયેલા એપ્રમાણે ધ્યાન કરવું અને તે નામ્રમય
 કળશાપર ગુરુને સહપરીવાર આમંત્રણ કરવું પછી

કરીને પાર્યના કરાવી કે હે કપીલા, તું સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે અને સર્વ દેવો તારી પુજા કરે છે. તું સર્વનો આધાર છે અને તારો ત્રણે ભુવનમાં નામ છે. હે મહામૂતાત્મકી, લોકલિતાત્મકી વસુધરા દેવી તને આપના રૂપમાં આમહણુને આપું છું તો મારા પાપનો નાશ કરી મારું રક્ષણ કર.

હે ઋષુખવાળા, તસદાન કરવાનું કૃપા પણ વિશેષ છે અને તે આપવાથી અનંત પુણ્યની પ્રાપ્તિ થાય છે અને શાંતીસુખ લોગવાય છે. તેમજ ધાન્ય દાન કરવાથી દેવતાઓ તમ થાય છે. તેમજ મોળા અને શેરડીના રસથી પણ દેવો તમ થાય છે.

આ પ્રમાણે દાન કરીને ગુરુની પૂજા કરવી વસ્ત્ર, અન્નકાર મહાદક્ષણા દહને તૃપ્ત કરવા તેથી દેવ પિતર મનોપને પામે છે. સર્વ દુખ અને શોકનો પારહાર કરે છે અને તે પ્રાણી વિષ્ણુપદન તથા શીવપદને પીશે જઈ તે રૂપમાં મળી જાય છે.

મકરણ ૧૬ મું.

શંકર—હે વણુમુખ, તને હવે ગુરુનું અન્ને ગંગાનું પૂજન કરવાનો વિધી કહુ છું. અને તે પ્રમાણે પૂજા કરવાથી યાત્રા કરવાનું પૂર્ણ ફલ પ્રાપ્ત થાય છે. તે ગંગાને કાંઈ ઘેર અથવા દેવાલયમાં કરવું. પ્રથમ ભૂમી છાણથી, લીંપવી; પછી તેપર આઠ દળવાળા કમળની રંગીત આકતી કાઢવી, પછિ તે કમળ ઉપર નવા વસ્ત્રનું આસન પાથરી તે પર ગંગોદકથી ભરેલો તાંબાનો કળશો મુકવો અને તેપર ગૌતમી દેવીની પ્રતિમા સ્થાપન કરવી. તેમજ ૧૬ માસા વજનની સોનાની ગુરુની પ્રતિમા બનાવી ગૌતમીની જોડેજ બ્રહ્મદેવ, ઈંદ્ર, અંગીરસ સહિત તેમની સ્થાપના કરવી. પછી એકાગ્રચિત્તે કરીને અંગીરસ ગોત્રમાં ઉત્પન્ન થયેલ ગુરુ સીંધુદેશવાળા આર ભુજાવાળા તેના હાતમાં છત્ર, દંડ કમંડલુ ધારણ કરેલા છે અને પત્નીસહ સીંહાસનપર બીરાજમાન થયેલા એ પ્રમાણે ધ્યાન કરવું અને તે નામ્રમય કળશાપર ગુરુને સહપરીવાર આમંત્રણ કરવું પછી

પ્રાર્થના કરવી. કે હે ગુરુ, ત્રેલોકીને પાવન કરનારી
 ગૌતમી સહ તમારી પુજા કરુંછુ. તમે ઈદ્રાદિક દેવોના
 પુરાહિતછે. હું બ્રહ્મણોનાહી તને માટે તમારું આ
 રાધન કરુંછુ માટે હે વાયસ્પતે, જેની સુર્ય ઈદ્રાદી
 પુજા કરેછે તે માંડ કટયાણુ કરો. એ પ્રમાણે ભક્તી
 ભાવથી અર્ચ્યાધ્યાત્મી તે મંત્રપુષ્પાંજલી સુધી પૂર્ણ પુજા
 કરવી અને હાથ જેડી પ્રાર્થના કરવી કે

વાચસ્પતે નમસ્તુભ્યં નમસ્તે સુરપૂજિતે ॥

પુત્રસંતાન સૌખ્યંચ સર્વ કામાંશ્ચ દેહિમે ॥૧

પછી હરીને પ્રીય થઈ પડેલી એવી ગંગાદેવોની સ્તુતી
 કરવી કે હે ભીમવતી મકરવાહિની, સ્વેતરૂપીણિ,
 સ્વેતાંબરધરે, ધુમ્ધુર્ધા ગૌતમી, બ્રહ્માંડવ્યાપિને માટે,
 પાહીમાં પાહીમાં, એ પ્રમાણે નામનો ઉચ્ચાર કરીને
 નમસ્કાર કરવો. શ્રી ગંગા દીવ્ય વસ્ત્ર ધારણ કરનારી
 મસ્તક ઉપર રતનજડીત મુગટવાળી, દિવ્ય પુષ્પનાં
 ગજરા હાર તથા માળા ધારણ કરીને કાનમાં કુંડલ
 હાતમાં કુંડલ, કમરનીએ માણિકીની ભુષણા, લલાટમાં
 કે કું તથા કસ્તૂરીનું તીલક એ પ્રમાણે ધ્યાન કરવું

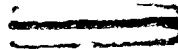
અને પ્રાર્થના કરવી કે હે ગંગા, બ્રહ્માદી શીખરપર
બીરાજમાન થાવ. પછી શેડશીપચારે પૂજા કરવી.
ધુપ દીપ વિગેરે કરીને કૃષ્ણ તાંબુલ દક્ષિણાસહીત મ-
હા નૈવેદ્ય અર્પણ કરવો. પછી હે મંદાકીની, સુરપૂ-
જીતે, ભોગાવતી, ભાગીરથી સરસ્વતી, નર્મદે, કુશાવ-
ર્તવાસિન્યે તને શરણુ ધણિ નીચીને શ્લોક બોલવો.

શ્લોક.

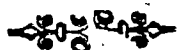
મહાપાપોપપાપાનાં નાનાયોનિષ્ણયત્કૃતં ॥
બાલભાવેહ્યવસ્થાસુચેહજન્મનિ- -કૃતં ॥
૧ ॥ આહારજનિતં પાપં ક્ષુત્ત્વર્થેચ ય-
ત્કૃતં ॥ કામક્રોધેનયત્પાપં દંભલોભેન
યત્કૃતં ॥ ૨ ॥ આત્મનોઽર્થેચ ચત્પાપં પરા
ર્થેચૈવયત્કૃતં ॥ કુટુંબાર્થેચ પાપં મયા
મોહેન યત્કૃતં ॥ ૩ ॥ ભૂતંભવ્યં ચ યત્પાપં
ભવિષ્યતિ ચ મૌતમી ॥ વિનાશં યાતુ
તત્કુર્વે પ્રસાદાદ્વદુઃસ્વદે ॥ ૪ ॥ મદંહનિ-

ક્રિયાહીનં ભક્તિહીનં ચ ગૌતમી ॥ યત્પ-
જિતં જપા દેવી પરિપૂર્ણં તદસ્તુમે ॥ ૬ ॥

પછી પિતૃગણની તૃપ્તી કરવામાટે વિવિધ મકારન
દાનો દઈને શ્રાદ્ધ કરવા. અને પછી પાપનાશિની
ત્ર્યંબકીદેવીને નમસ્કાર કરવો. એપ્રમાણે ગંગાનુ પુજન
થયા પછી શ્રી ધર્મરૂપ વૃષભની યથાવિધી પુજા કરવી.
અને તે આમહણુને દાન કરવો. પછી ત્ર્યંબકેશ્વરની
આર્થના કરીને પોતાની શક્તીપ્રમાણે આમહણુને દાન
દઈને યાત્રા સફલ થયાનો આશિરવાદ પ્રાપ્ત કરવો.
ત્યાં સાત પાંચ અથવા ત્રણ રાત્ર રહીને પછિ પોતાને
ઘેર જવું અને બંધુબર્ગસહિત દંપતી પુજન કરવું.
એવું આ યાત્રાકળનું માહાત્મ જે શ્રવણ કરશે અથવા
બાંચશે તે સર્વ પાપોમાંથી નિઃસંશય મુક્ત થશે.

પ્રકરણ ૧૭ મું.

શી કર૦—હે પુત્ર, આ પ્રમાણે જે કોઈ સ્નાન દાન તેમજ પિતૃશાંતી માટે પીડદાન તરપણ વીગેરે વિધીપૂર્વક કરેછે તેઓ આ લોકમાં આચારસંપન્નતા ધર્મેજ પણ ઇચ્છા પ્રમાણે સુખનુ સેવન કરશે તેમજ આ સીંહસ્થની સાલમાં વધારે ફળ મળતુ હોવાથી ગુરૂની તથા ગંગાની પુજા કરવી. પછી અગ્નીની સ્થાપના કરવી અને બૃહસ્પતી મંત્રવડે હોમ કરવો અને તીરથયાત્રા ઉપાધ્યાયને અલંકાર સહીત ગાય અર્પણ કરવી આખરે આમ્હણની પુજા કરીને ગુરૂ તથા ગંગાની પ્રતિમામુર્તિ તેને દાન કરવા. માટે ખાસ કરીને સીંહસ્થના વરસમાં ગોદાવરીની યાત્રા અવશ્ય કરવી અને પંચવટીના શ્રી રામનુ દરશન કરીને શ્રી લીંબકેશ્વરના દરશન કરવા. પછિ વળી કરીને શ્રી રઘુપતીના દરશન કરવા. આ પ્રમાણે યાત્રા કરમે કરીને કરશે તે મને બહુજ પ્રીય થઈ પડશે અને જે કોઈ બૂલ કરશે તેમને અધોગતા પ્રાપ્ત થશે.

માટે હે પુત્ર, આ સીંહસ્થમાં દરેક માનવી એ
ગોદાવરીનું સ્નાન કરવું જેથી ગુપ્તમાં ગુપ્ત એવું ફલન
માહાત્મ મેં તને કહી બતાવ્યું.

સ્કંદ-૬૦—મારા કાન સ્નાન દાનના પ્રકાર સાંભ-
ળીને પવિત્ર થયાછે. પણ અશક્ત માણસોને કઈ વિ-
ધીવડે તરવાના હોય પ્રાપ્ત થાય તે સાંભળવાની
કૃપા છે.

શંકર-૦—હે પુત્ર અશક્ત માણસોએ બને તે,
રોજ એક વખત એમ એક માસ ગંગામાં સ્નાન
કરવું અને શ્રી વિષ્ણુની પૂજા કરવી.

સ્કંદ-૬૦—જે વિષ્ણુપૂજનવડે પૂર્વજન્મના, આ
જન્મના અને અવિષ્ણના પાપો નષ્ટ થાયછે એવા પ-
વિત્ર પૂજનનો વિધી કહો.

શંકર-૦—સુવર્ણની એક વિષ્ણુમુર્તિ મનાવીને
તેની પંચરત્નસહીત કળશાપર સ્થાપના કરવી અને તે

મુતીની ભકતીભાવથી પૂજા કરવી. પછી ધરમાં અ.
ગ્રીની સ્થાપના કરવી અને તલ, ધી વિગેરે ચરપણુ
કરીને બ્રાહ્મણને દુભતી ગાય દાન કરવી અને પ્રાર્થના
કરવી કે હે સુદેવ, આપના આશીર્વાદવડે અમારું
કલ્યાણ થાય. જેથી સીંહસ્યની જાત્રા પરિપૂર્ણ થાયછે.

સશકત લોકો એ વિષ્ણુપ્રી કરવો. પંચામૃતવાળી
સર્વ દેવોની પૂજા કરવી અને પુરુષસુકતવદે હોમ કરવે
અને વિષ્ણુનામવડે તર્પણ કરવું.

શ્લોક.

લક્ષ્મીપતે મદાવાહો જન્મવ્યાધિ નિવા-
રક ॥ બલિમન ગૃહાણત્વં મોક્ષદસ્ત્વં
સદામન્ત્ર ॥ ૧ ॥

એ પ્રમાણે મહાવિષ્ણુનો પ્રાર્થના કરવી આ પ્રમાણે
યાત્રાવિધી કરવાથી વિષ્ણુપદની પ્રાપ્તિ થાયછે તેમજ
ગ્રીલ વૃષભ દાન વિધી કરવો એટલે જીવાનમળદ
અને વાહાડિ એ બેનું પૂજા સહિત દાન કરવું. તેમને

કમ પણ કામકાજ કરવા દેવુ નહી. યથેચ્છ હરવુ હરવુ
કામવિહાર વિગેરે કરવા દેવા. આવા દાનથી અશ્વમેધ-
નુ પુણ્ય પ્રાપ્ત થાયછે. આ પરમાણે ગુપ્તમાં ગુપ્ત
એવું દાન તને કહ્યું હવે તારે શું સાંભળવાની ઇચ્છાછે
તે કહે.

મકરસુ ૧૮ મું.

સ્કંદ ૦—હે વિશ્વના આત્મા, ત્રિપુરાંતક, મારા
મનનુ હજી સમાધાન થતુ નથી.

શકર ૦ આ પ્રમાણે વિધી પૂર્વક યાત્રા કર્યા
પછી ગોદાવરીની પ્રદક્ષીણા કરવી તે જમણી બાજુથી
કરવી અને ત્રણે પોહારના નિત્યકર્મો કરીને અને સર્વ-
કળ ગંગાનુ પૂજન કરતાં કરતાં તેજે સ્થાનગીરે પાછા
આવવું, એટલે મદક્ષીણા પૂરી થઈ. એનું ફળ વૃણન

कोष्ठे प्रकुपितस्य वातस्य लक्षणम्—

तत्र कोष्ठाश्रिते दुष्टे निग्रहो मूत्रवर्चसोः ॥२४॥
ब्रध्नहृद्रोगगुल्मार्शःपार्श्वशूलं च मारुते ।

तत्र कोष्ठाश्रिते कुष्ठभां रहस्य कोष्ठाश्रित, मारुते
दुष्टे वायु द्विपित यत्ता वायुके दुष्ट होने पर, मूत्रवर्चसोः
निग्रहः मूत्र अने मण्णी अटकायत मूत्र और पुरीषकी
रुकावट, ब्रध्न- अर्ध, ब्रध्न, हृद्रोग- हृदयरेग हृद्रोग,
गुल्म- गुल्म गुल्म, अर्शः- अर्श अर्श, पार्श्वशूलम् च
अने पार्श्वशूल थाय छे और पार्श्वशूल होते हैं ॥२४॥

કહા પણ કામદાન કરવા દેવુ નહી. યથેચ્છ હરવુ હરવુ
કામવિહાર વિગેરે કરવા દેવા. આવા દાનથી અશ્વમેધ-
તુ પુણ્ય પ્રાપ્ત થાયછે. આ પરમાણે ગુપ્તમાં ગુપ્ત
એવું દાન તને કહ્યું હવે તારે શું સાંભળવાની ઇચ્છાછે
તે કહે.

પ્રકરણ ૧૮ મું.

સ્કંદ૦—હે વિશ્વના આત્મા, ત્રિપુરાંતક, મારા
મનનુ હજી સમાધાન થતુ નથી.

શંકર૦—આ પ્રમાણે વિધી પૂર્વક યાત્રા કર્યા
પછી ગોદાવરીની પ્રદક્ષીણા કરવી. તે જમણી બાજુથી
કરવી અને દ્રણે પોહોરના નિત્યકર્મો કરીને અને સર્વ-
કળ ગંગાનુ પૂજન કરતાં કરતાં તેને સ્થાનગીરી પાછા
આવવું, એટલે પ્રદક્ષીણા પૂરી થઈ. એવું કળ વર્ણન

આવું પાપહારક અને પુણ્યદાતા મહાન દુષ્ણ સર્વ કામના પરીપુર્ણ કરનાર ગોદાવરીનું પ્રદક્ષીણા મંત્રીત્ર શ્રવણ કરવાથી પ્રાણીમાત્રાને તેની પ્રત્યક્ષ પ્રદક્ષીણા કરવા જેવીજ ફળપ્રાપ્તી થાયછે. વળી એવા ભાગ્યવાન પ્રાણીને આ ચરિત્રથી શ્રી શંકરના દર્શનનો પણ ભાગ મેળવી શકાયછે.

શંકર:—હે વત્સ,

શ્લોક

બ્રહ્મોદુંબરમૂલતઃ સસુદિતાસ્વચ્છંદસંચારિણી શ્રીમદ્ભૌતમપુંજ્યસંચયયશઃશ્રેણીત્રિવેણીશ્રુવઃ ॥ પાપાદ્રેરતિહારિણીસહજટામુક્તાફલાકારિણી ॥ સાગંગાગુહપાતુવિશ્વમશ્ચિલંદેવીમનોહારિણી ॥ ૧ ॥ હાતિસકલજનાનાંપાવનીયંપવિત્રં સુરવરમુનિઘૃદૈર્ગીયમાનંચરિત્રં ॥ તવનિગદિતમેતચ્છ-

હયાય:પઠેદ્રા વ્રજતિશિવસમીપંશ્રાવયે
ત્સોરિતદત્ ॥ ૨ ॥

પ્રકરણ ૧૯ મું.

શંકર:—દૂર દેશના લોકો એ સીંહરાશીમાં ગુરુ
હાય ત્યારે ગોદાવરીની યાત્રા અવરૂંચ કરવી. તેમજ
ગોદાવરીને કાંઠે નિવાસ કરનારા સર્વ લોકો એ નવમે
દિવસે તીર્થશ્રાદ્ધ કરવું અને મુંડન અને ઉપવાસ
કરવા નહીં. નવમી એ પિંડપ્રદાન કરવું જોયી સર્વ
પિતૃગણ મુક્ત થાયછે.

સીંહસ્થ સાલ જ્યારે શરુ થાયછે ત્યારે પહેલ
ચંદ્ર દીવસમાં શ્રી પુષ્કર ક્ષેત્રમાં આવેછે
માટે આ પુષ્કર ક્ષેત્રમાં એક દિવસ
આખો સિંહસ્થનું ફળ પ્રાપ્ત થાય.

ખાતરીલોલોકોના ખાપનો નાશ કરવા માટે ગોદાવરી દક્ષિણ મુક્ત
માંથી ગંગા અવતીર્ણ થયું છે.

તેમજ બીજા કુશાવર્ત નામનું દુર્લભ તીર્થ અગણિત
પુણ્યના સંચય વડે કરીને પ્રાપ્ત થયું છે. જ્યાં સુર્યગ્રહણસ-
મયે પોતાના વજન બેટલું-સુવર્ણદાન કરવાથી મહત્ત
પુણ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. ગોદાવરીના સ્નાનથી, જપથી
ધ્યાનથી તેમજ દાનથી મહાત્મનું પઠણ કરવાથી વળી
શ્રવણથી પણ મનુષ્યને મુક્તિ મળી શકે છે જે કદાચ
ગોદાવરી મહાત્મનું ભક્તી ભાવથી પઠણકરે અને ભત્રીમાન
લોકોને શ્રવણ કરાવે તેને પરમ પવિત્ર એવી ગતી પ્રાપ્ત
થાય છે. પ્રાણી માત્રની ઇચ્છા સહેજમાં ફળીભૂત કરનાર

એ પ્રમાણે તીર્થયાત્રાદી વર્ણન વીશેનો શ્રી શંકર
અને સ્કંદનો સંવાદ આ પ્રકરણમાં સમાપ્ત થયો.

॥ ૐ શાંતિઃ શાંતિઃ શાંતિઃ ॥

